

பசுவேசரின் பொன் மொழிகள்

031,1x1,1
K6

பசுவ சமிதி
பொங்களுர்-9

031, 1x1, 1
K6

8085

Iyer, Samsundara
v Ratnasabapoli
- usara ke
- ya vakya.

8085

K6

பசுவேசரின்

பொன்மொழிகள்

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI

• • • • •

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

031, 1x1, 1
K6

8085

Iyer, Samsundara
v Ratnasabapali
- usara ke
- ya vakya.

ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர்கள்
வித்துவான்
திரு. சோமசுந்தர ஐயர், எம்.ஏ., எல்.டி.
(தலைமை ஆசிரியர், இராமசாமிச் செட்டியார் உயர்நிலைப்பள்ளி,
அண்ணாமலை நகர்.)

AND

திரு. V. இரத்தினசபாபதி, எம்.ஏ.

ப ச வ ச மி தி
பெங்களூர்-9

பிரசுரித்தோர் :

ஸ்ரீ. B. D. ஜட்டி

தலைவர்

பசவ சமிதி, பெங்களூர்-9

031.1x1.1
K6

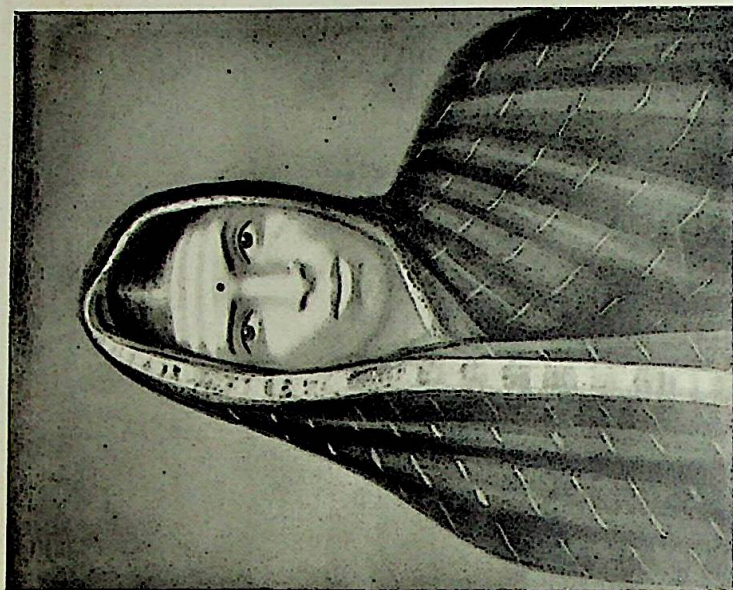
[பசவ சமிதியின் அங்கீகாரம் பெற்றது]

1966

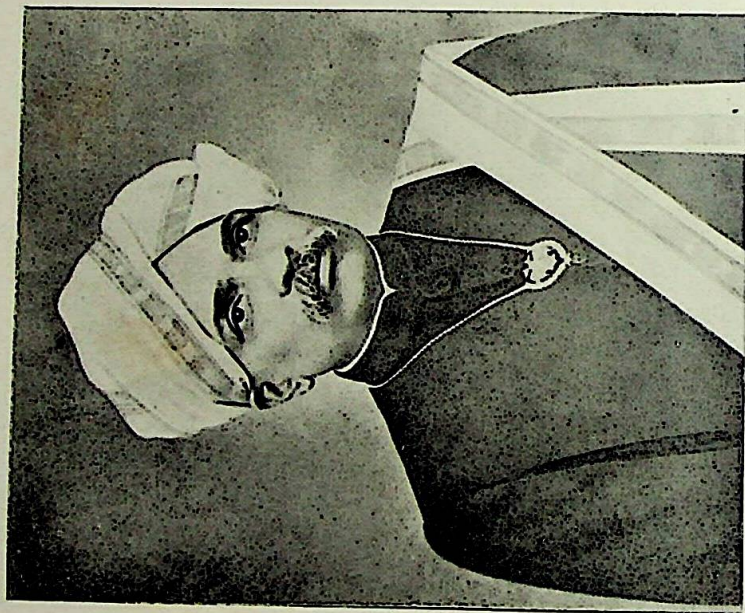
71 JAGADGURU BHANUPRAKASH
ANA SINHASAN BHANUPRAKASH
LIBRARY
Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. 8095

Kabeer Printing Works, Madras (373)

Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

ஸ்ரீமதி குருசாந்தம்மா சிகடேரி

ஸ்ரீ தருமப்பிரகாச முரிகப்பா சிகடேரி

நன்றி உரை

காலஞ்சென்ற தங்கள் தகப்பனார்
ஸ்ரீ தருமப்பிரகாச முரிகப்பா சிகடேரி

தாய்

ஸ்ரீமதி குருசாந்தம்மா சிகடேரி
ஆகிய இருவரின் நினைவு காரணமாக, தேர்ந்தெடுத்த
108 பசவ வசனங்களையும் பசவ சமிதியினர்
தமிழில் வெளியிடத் தாராளமாக
நன்கொடை அளித்து உதவிய

தாவணகிரி

ஸ்ரீ வீரபத்திரப்பா M. சிகடேரி அவர்களுக்கும்
ஸ்ரீ ஐயண்ணா M. சிகடேரி அவர்களுக்கும்
பசவ சமிதியினர் தங்களது உளமார்ந்த நன்றியைத்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

முகவுரை

வீரசைவ மதம் மிகப் பழம் பெருமைவாய்ந்தது. சிவ பெருமானின் சத்யோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம் ஆகிய ஐந்து முகங்களில் முறையே உதித்தவர்கள் இரேவணராத்திரியர், மருளாராத்திரியர், பண்டிதாராத்திரியர், ஏகோராமராத்திரியர், விஸ்வாராத்திரியர் என்பவர்கள். இவர்களே வீரசைவ சமயத்தின் மூல ஆசாரியர்கள் என்று சுப்ரபோத ஆகமம் கூறுகின்றது. இதனையே வீராகமத்தின் பாசுபத தந்திரமும் வற்புறுத்துகின்றது. இவர்களே வீரசைவ சமயத்தின் கொள்கைகளை உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் முதலாவதாகப் பரப்பி வந்தார்கள். இவர்கள் பல யுகங்களிலும் வெவ்வேறு பெயர்களுடன் நமது பாரதநாட்டில் மீண்டும் தோன்றி வீரசைவ சமயத்தை மேலும் பரப்பிவந்ததாக அவ்வாகமங்கள் கூறுகின்றன.

இவ்வாறு தோன்றி வளர்ந்த வீரசைவம் பாரதநாட்டின் பல பாகங்களிலும் செழித்து ஓங்கிவந்தது பல காலம். ஆனால் நாளடைவில் அம்மதமானது கால, தேச, வர்த்தமானங்களாலும், புறச் சமயங்கள் தாக்குதலாலும் அதன் தத்துவங்கள் மங்கி வரலாயின. அப்பொழுது தோன்றினார் அருண்மிகு பசுவேசர். அவரது காலம் கி.பி.12-ஆம் நூற்றாண்டு. அவர் கல்யாண புரியில் ஆண்டுவந்த விச்சல மன்னரின் முதல் அமைச்சரும் தண்டநாயகரும் ஆவார். அவர் பிறவியிலேயே அருள் உள்ளம் படைத்தவர். வீரசைவத்திற்கு புத்துயிர் அளித்த மகான். அவருடைய அரசரோ சமணர். அக்காலத்தில் சமணமதம் எங்கும் காட்டுத் தீபோல் பரவிவந்தது. அச்சமயம் அங்ஙனம்

பரவியதற்குக் காரணங்கள் பல. அச்சுாரணங்களுள் ஒன்று வைதீக சமயத்தில் இருந்த சாதி, சமயப்பூசல்களும், பொருளற்ற ஆசாரங்களும், சடங்குகளுமே. இவ்வித காரணங்களால் உண்மையான மதக்கோட்பாடுகள் மக்களின் மனங்களினின்றும் மறைய ஆரம்பித்துவிட்டன. இதனால் புறமதத்தினர்கள் மிக எளிதில் வைதீக சமயத்தவர்களோடு வாதிட்டு வென்றனர். இவ்வெற்றியைக் கண்ட சில அரசர்களும் புறச் சமயங்களில் பற்று கொள்ளலாயினர். இதனால் வைதீக சமயத்தின் கோட்பாடுகள் நாளடைவில் நலிய ஆரம்பித்தன.

இவ்வித சந்தர்ப்பத்தில் உதித்தார் பசுவேசர். அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி; சித்தபுருடர். மக்களிடையே மலிந்து கிடந்த சாதிப் பூசல்களையும், அறியாமையையும் கண்டு மனம் கலங்கினார். அவற்றை அகற்ற அவர் அரும்பாடு பட்டார். “ஒன்றே குலம்; ஒருவனே தேவன்; அவன், மக்களாகப் பிறந்த அனைவருக்கும் சொந்தமானவன்; அவனை நேரடியாகத் தொழு அவருடைய குழந்தைகள் அனைவருக்கும் உரிமை உண்டு; அங்கம் வேறு, இலிங்கம் வேறு அல்ல; இரண்டும் ஒன்றே; ஆண்டவனை சீலமும், ஒழுக்கமும் பக்தியும் உடைய எவரும் அடையலாம்,” என்னும் கொள்கைகளை அவர் மக்களுக்குப் பரப்பி வந்தார்.

இவ்வித கொள்கைகளைக் கொண்ட வீரசைவ மதத்திற்கு பசுவேசர் புத்துயிர் கொடுத்து, இவ்வுண்மைகளை ஏழை எளியவர் யாவரிடத்திலும் பரப்பினார். அவர் காலத்திலும், அவருக்குப் பின்னரும் இம்மதத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் சேர ஆரம்பித்தனர். பசுவேசர் சிலத்தால் சிறந்தவர்; ஒழுக்கத்தால் உயர்ந்தவர்; அருள்உள்ளம் படைத்தவர்; ஆன்மீக வாழ்வு வாழ்ந்தவர். இன்னாரன்ன உன்னத வாழ்வுவாழ்ந்த பசுவேசரின் கொள்கைகளுக்குச் சமண மதத்தைச் சேர்ந்த விச்சல மன்னனும் தலைவணங்கினான். அவர் போற்றிவந்த தத்துவங்கள் வெகுவிரைவில் கன்னடநாடு எங்கும் பரவின. பின்னர் பாரத நாட்டின் பல பாகங்களிலும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் வீரசைவர்கள் ஆனார்கள்.

அருண்மிகு பசுவேசர் தன் வாழ்க்கையில் ஆண்டவனைப் பற்றி உணர்ந்த உண்மைகள் அனைத்தையும் அருள் வாக்கு

களாக நமக்கு வந்தது கொடுந்துள்ளனர். அவற்றிற்கே பசவ வசனங்கள் எனப் பெயர். அவை அனைத்தும் கன்னட மொழியில் உள்ளன. பசவேசருடைய உள்ளம் மற்ற மொழிகள் பேசுகின்ற வர்களுக்கும் தெரியவேண்டும் அல்லவா ?

அதற்காகவே “ பசவ சமிதி ” யினர் அப் பொன்மொழிகளை இந்தியநாட்டில் உள்ள பல மொழியிலும் மொழி பெயர்க்க ஏற்பாடுகள் செய்துவருகின்றனர். பசவேசர் இப்பூவுலகத்தை விட்டு மறைந்து சுமார் 800 ஆண்டுகள் ஆகப் போகின்றன. அவருடைய எண்ணூறுவது ஆண்டு விழாவை பசவ சமிதியினர் 1967-ல் சீரியமுறையில் இந்தியநாடு எங்கும் கொண்டாட தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து வருகின்றனர். இச்சமிதியின் தலைமை அலுவலகம் பெங்களூரில் உள்ளது. இச்சமிதியின் தலைவர் உயர்திருவாளர் B. D. ஜட்டி B. A., L.L. B. அவர்கள். இவர்கள் தற்காலம் மைசூர் அரசாங்கத்தில் கைத்தொழில்களுக்கு உரிய அமைச்சர் பதவி வகித்து வருகின்றார்கள். சென்னையில் சில மாதங்கட்கு முன்னர் நடந்த “ பசவ சமிதி ” கூட்டத்திற்கு நானும் சென்று இருந்தேன். அப்பொழுது கண்டேன் உயர்திரு. ஜட்டி, அவர்களை. அவர்களுடைய முகப்பொலிவும், புன்முறுவல் பூத்த இன்முகமும், அமைதியான உள்ளமும், சொல்வன்மையும், நீறுபூத்த நெற்றியும், எல்லோரிடத்தும் பழகும் எளிமையும், சுறுசுறுப்பும் அங்கு வந்திருந்த அனைவர் உள்ளங்களையும் அவர் பால் ஈர்த்தன. பசவ வசனங்களை இந்திய நாட்டின் பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்று சமிதியின் முடிவை அவர் அப்பொழுது வெளியிட்டார். அச்சமயம் நான் அப் பணியைத் தமிழில் செய்ய ஏற்றுக்கொண்டேன். அவர்களும் அதற்குச் சம்மதித்தார்கள்.

பின்னர் கன்னட மொழியிலிருந்து ஆங்கில மொழியில் பெயர்க்கப்பட்ட பசவ வசனங்களின் புத்தகம் ஒன்று எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் காணப்பட்ட பசவேசரின் பொன் மொழிகளைப் பல்காலும் பயின்றேன் ; சிந்தித்தேன். சிந்தித்த தன் பலனே இத்தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு. பசவேசரின் உள்ளத்தை உள்ளவாறு தமிழ்நாட்டு மக்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் அல்லவா ?

பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மக்கள் அனைவரும், சிறப்பாக வீரசைவர்கள் இப்பொன் மொழிகளைப் படித்து

உய்வார்களாக. இம்மொழி பெயர்ப்புக்குப் பல்காலும் உதவியவர் திரு. இரத்தினசபாபதி, M.A. அவர்கள். அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வேதாந்தத்தில் பட்டம் பெற்றவர். அப்பட்டப் படிப்புக்கு ஆராய்ச்சி நூலாக வீரசைவ தத்துவங்களை எடுத்துக் கொண்டவர். இப்பொழுதும் ஷெ. பல்கலைக் கழகத்தில் வீரசைவ தத்துவத்தையே தன் ஆராய்ச்சிக்காக எடுத்துக்கொண்டு ஆராய்ந்து வரும் “ஆராய்ச்சி அறிஞர்” (Research Scholar) ஆவார் அவர். அவருக்கு என் நன்றி உரித்தாகுக. இம்மொழி பெயர்ப்பைச் செய்ய அநுமதி தந்த உயர்திரு. B. D. ஜட்டி அவர்களுக்கும், “பசவ சமிதி” அங்கத்தினர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக. வாழ்க பசுவேசர் நாமம்!

அண்ணாமலை நகர், }
21-10-65.

இங்ஙனம்,
S. சோமசுந்தரம்

முன்னுரை

பசுவ வசனங்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைக் கொண்டு உள்ள இப்புத்தகத்திற்கு ஒரு சுருக்கமான முன்னுரை எழுதும் வாய்ப்பு கிடைத்தமையை நான் ஒரு பெரும் பேராகக் கருதுகின்றேன். பசுவேசர் மொழிந்த வசனங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. அவற்றில் ஒருசிலவே இவை. பசுவ வசனங்கள் அனைத்தும் அம்மகரிஷியின் மனதைத் திறந்து காட்டக் கூடியவை. பசுவ தேவர் தன் சுயசரிதத்தை எழுதிவைக்க வில்லை ; அவருடைய அன்றாட வாழ்க்கையை எடுத்து இயம்பும் ஏடுகளும் இல்லை. ஆனால் அவர் பக்தி நிரம்பிய சைவ அந்தணப் பெற்றோர்களின் திருக்குமாரராக அவதரித்தார் என்ற அளவுக்கு மட்டும் சான்றுகள் உள. அவர் கருவிலே திருவுடையவர். அவர் கல்யாணபுரியில் அரசாண்டு வந்த விச்சல மன்னரின் முதல் அமைச்சராக விளங்கினார். ஆனால் அவர் ஏற்றுக்கொண்ட ஆன்மீக வாழ்க்கையைக் கருதித் தன் முதல் அமைச்சர் பதவியையும் பின்னர் உதறித் தள்ளினார். அதன் பின்னர் அவர் அடைந்த இன்னல்களும், சோதனைகளும், பலப் பல. அவை யாவராலும் மறுக்க முடியாத உண்மைகள் ஆகும்.

சிதையாமல் நமக்குக் கிடைத்த நூல்களிலிருந்து, ஒரு மகரிஷியாகவும், குருவாகவும் விளங்கிய அல்லமாப் பிரபுவின் தலைமையில் “அநுபவ மண்டபம்” என்ற ஓர் ஆத்மீக மன்றத்தைப் பசுவேசர் சிறந்த முறையில் நடத்தி வந்தார் என்பது தெற்றெனத் தெரிய வருகின்றது. அவர் பிறப்பு, வளர்ப்பு, இளமையில் வாழ்ந்த விதம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்

நூல்கள் ஒன்றும் சிதைந்தில. ஆனால் அவருடைய பின் சந்ததிகளுக்கு அவர் ஒரு பெரும் ஆத்மீக செல்வத்தை விடுத்துப் போய் உள்ளார் என்ற ஒன்றே அவர் பெருமையை விளக்கப் போதும். அவர் இம்மண்ணிலக வாழ்வை விட்டு மறைந்த காலம் கி. பி. 1167-68 என்பது மட்டும், எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது ஒன்றாகும்.

நம் அதிர்ஷ்ட வசத்தால் அவருடைய வசனங்கள் எல்லாம் கிடைத்துள்ளன. அவர் எங்ஙனம் இடைவிடாது உண்மைக் காகப் பாடுபட்டுவந்தார் என்பதையும், தான் கண்ட உண்மை களை எங்ஙனம் மக்களிடையே பரப்ப முயன்று வந்தார் என்பதையும் தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக் காட்டுகின்றன அவை. அவருடைய உபதேசங்களிலிருந்து அவருடைய அருள் நிறைந்த உள்ளமும், அவருடைய அழகுமிக்க ஆத்மீக வாழ்வின் வசீகரத் தன்மையும் நன்கு வெளிப் படுகின்றன. அவர் ஒரு மாசுபட்ட இருடியோ, அல்லது வெறி பிடித்த சீர்திருத்த வாதியோ அன்று. ஆனாலும் அவர், “ஒருவனே தேவன்” என்னும் உறுதியான உள்ளம் படைத்தவர். இக்கொள்கையை அவர் தளராத ஆர்வத்தோடு கட்சி வரையிலும் விடாப் பிடியாகப் பிடித்து வந்தார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர் நல்ல மனித உள்ளம் படைத்தவர். மக்கள் இம்மையில் எங்ஙனம் ஆத்மீக வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதிலும் மறுமையில் எங்ஙனம் வீடு பெற வேண்டும் என்பதிலும் தன் முழு கவனத்தையும் செலுத்தி வந்தார்.

எட்டு நூற்றாண்டுகள் கடந்து விட்டன. எவ்வளவு பெரிய சம்பவம் என்றாலும் காலப்போக்கில் மக்கள் மனங்களில் அது பையப்பைய மறைந்து கடைசியில் கட்டுக் கதையாக ஆகி விடுவதற்கு எட்டு நூற்றாண்டுகள் போதும். ஆனால் பசுவேசர் அங்ஙனம் கட்டுக் கதையாக மாறவில்லை; இன்னும் அவர் கொள்கைகள் வற்றாத ஊற்றாக இருந்து வருகின்றன என்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான வீரசைவர்களே எடுத்துக்காட்டு ஆகும். மத வாழ்வு சிறிது சிறிதாக மறைந்துகொண்டு வரும் நவீன உலகிலே, கடவுளைப்பற்றிய எண்ணங்களையும், ஆத்மீக வாழ்வின் பெருமையையும் என்றும் எடுத்து இயம்பிக் கொண்டு உள்ள அவருடைய அறவுரைகள், பசுவேசரை ஒரு பெரும்

ஆத்மீக குருவாக ஆத்திபெள்ளை என்பது ஒரு பெரும் உண்மையாகும்.

பசுவேசர் ஒரு சித்த புருடர்; ஆனாலும் அவர் ஆத்மீக வாழ்வில் ஒரு செயல் வீரர். ஆத்மீக வாழ்விற்கும், அன்றாட வாழ்க்கைக்கும் அவ்வப்பொழுது ஒரு நடுநிலைக் கொள்கையை வகுக்க அவர் என்றும் பாடுபட்டுக் கொண்டு இருந்தார். அவருடைய அறவுரைகள் மக்கள் மனங்களில் எவ்வளவு தூரம் பதிந்து உள்ளன என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; அவருடைய மனதில் என்றும் கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டு இருந்த எண்ணங்கள் மட்டும், இந்நில்லா உலகில் அல்லல் உறும் ஆத்மாக்களுக்கு நிலைத்த புகலிடமாகவும், துணையாகவும் பதிந்து விட்டன என்பதை மட்டும் எவரும் ஒருபொழுதும் மறுக்க முடியாது.

நீதிகளின் பெருமை குறைந்து கொண்டும், ஆத்மீகம் உலோகாயத்தால் மூடப்பட்டுக் கொண்டும் வரும் இன்றைய உலகில் மக்களை அடிப்படையாக வைத்து சமூகம் சீர்திருத்தப் படவேண்டும் என்னும் உண்மையை என்றும் எடுத்து இயம்பிக் கொண்டுள்ளார் பசுவேசர். அவருடைய சமூகக் கொள்கையானது, ஜனநாயகக் கொள்கைகளையும், ஒரேமனித சமுதாயத்தையும், சூழ்நிலையில் பரவிக்கொண்டே வரும் ஒரு தனி மனிதனின் பெருமையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது ஆகும். இருள் நிறைந்து இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே, பெண்களுக்கு உரிய சுயேச்சையையும், சம அந்தஸ்தையும் உயர்த்த வேண்டி பசுவேசர் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்தார் என்பது, யாரும் கண்டு ஆச்சரியப்பட வேண்டியது ஒன்றாகும்.

அவரை ஒரு சித்த புருடராக வைத்துக் கருதுமிடத்து மேலைத்திசை, கீழைத் திசை ஆகிய இரண்டின் ஊற்றாக விளங்குகின்றார் பசுவேசர். அவர் சித்தாந்தத்தைப் பற்றி நாம் அறிய வேண்டியது இன்னும் ஏராளமாக உள்ளன. அது ஆராய்ச்சி யாளர்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும் வேண்டிய விருந்தளிக்க என்றும் தயாராக உள்ளது.

ஆகவே பசுவேசர் தோன்றி எட்டு நூற்றாண்டுகள் முடிவடைகின்ற கி. பி. 1967ஆம் ஆண்டு, பசுவ சமிதி விழா

ஒன்று கொண்டுவந்து நிப்பயிப்பப்பட்டுள்ளது. அத் தருணத்
 தில் பசுவேசரின் பொன்மொழிகள் உலகத்தின் பல பாகங்களி
 லும் வசிக்கும் மக்களின் மனங்களிலும், உள்ளங்களிலும், பர்விப்
 பதிந்து அவர்களை எல்லாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று
 எம்மனோர் எண்ணுவது இயற்கையே. கூடிய விரைவில்
 உலகத்தின் பல பாகங்களிலும் உள்ள பெரு நகரங்களில் வெளி
 யிடப்போகும் இச்சிறிய புத்தகம், முன் சொல்லப்பட்ட பெரு
 நோக்கங்களைப் பூர்த்தி செய்து, படிக்கிறவர்களின் மனங்
 களில் ஆத்மீக உணர்ச்சியை நிச்சயம் கொளுந்துவிட்டு
 எரியச் செய்யும் என்பது என்னுடைய திடமான நம்பிக்கை.

இங்ஙனம்,
 (ஒப்பம்) B. D. ஜட்டி,
 தலைவர்,
 பசவ சமிதி, பெங்களூர்.

குறிப்பு: திரு. B. D. ஜட்டி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய
 முன்னுரையின் தமிழாக்கம்.

பசுவேசரின் பொன்மொழிகள்

1

என்னரும் பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

உம்முடைய பண்பானது,

தண்ணீரில் மிகவொளி பொருந்திய

நெருப்பாக மறைந்து காக்கிறது.

செடிகொடி முதலிய இயற்கைகளில்

இனிப்புச் சுவையாகப் பொருந்தி

இன்பமூட்டுகிறது.

அப்பொழுதலர்ந்த மலர்களிலிருந்து பரவும் மணமாக
நின்று வளர்க்கிறது.

பக்குவம் பெற்ற காதலியின் உள்ளத்தில்

காதலனால் கூறப்பெற்ற உறுதிமொழிபோன்று,

நின்று இன்பமூட்டுகிறது.

2

எங்கெங்கே நான் என் கண்களைச் சுழற்ற முற்பட்டாலும்
உம்மைத்தவிர வேறொன்றும் நான் காணேன்.

எல்லையற்ற இவ்வுலகின் வடிவமாக நீயே விளங்குகிறாய்,

உலகின் கண்களும் நீயே, அதன் முகமும் நீயே.

உலகின் தோள்களும் பாதங்களும் உன்னுடையனவே.

ஓ பிரபுவே ! கூடல சங்கமா !

9

உலகத்தைப் போல வியக்கத்தக்க நிலையுடையவனாகவும்,
 பரந்து கிடக்கும் ஆகாயத்தைப்போல அளவுக்குக்
 கட்டுப்படாது விஞ்சியவனாகவும்,
 விரிவைப்போல விரிந்து கிடப்பனாகவும் நீ இருக்கிறாய்.
 உன்னுடைய புனிதத்தன்மை வாய்ந்த திருவடிகள், .
 ஆழங்கள் என்று எண்ணப்படும் எல்லாவற்றுள்ளும்
 ஆழமாக, நிலைத்து நிற்கின்றன.
 தங்களுடைய தொழத்தகுந்த முடியானது, உயர்ந்து
 செல்லும் ஆகாயத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.
 அறிதலைக் கடந்து, காட்சியைக் கடந்து,
 கற்பனை கடந்து இருக்கின்றீர்.
 ஆனால்! தங்களுடைய தெய்வீகச் சிற்றொளியை
 என்னுடைய உள்ளங்கையகத்தில் பெற்றிருக்கிறேன்.

4

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா!
 பெயர்கள் பலவாயினும், நீ ஒருவனே.
 கற்புடை மனைவியானவள் தன் கணவனைத் தவிர
 வேறென்றும் அறியாள்.
 சிறுதெய்வங்களின் இயற்கையைப்பற்றிச் சிந்தியுங்கள்;
 அவற்றிற்கு அடிபணியற்க.
 அங்ஙனம் பணிந்தீர்களாயின், ஆண்டவன்
 உங்கள் கண், காதுகளை வதைப்பான்.
 பயனற்ற மூடநம்பிக்கைகளிலிருந்து உண்டாகும்
 எச்சில் தன்மையான பயனுக்காகக் கெஞ்சுகின்ற
 மனிதர்களின் பண்பைப்பற்றி என்ன சொல்லமுடியும்!

வீணாக, மாரய்யா, வீரைய்யா, பிசாசு பேய்,
காலய்யா, தூலய்யா, சேதய்யா என்று அழைத்து
காணிக்கைகளைச் செலுத்தி, குழந்தைகளுக்காகவும்,
குமரிகளுக்காகவும், பெண்களுக்காகவும்,
சம்சார பந்தத்தினால் ஆசிகளை வேண்டுகிறார்கள்.

பற்பலவகையான கடவுளர்கள், பற்பலவகையான
இடங்களிலும், தாவரங்கள், மலர்கள், ஞாபம், கிணறு
ஆகியவற்றின் மூலையுட்குகளிலும், நகரத்திலும்,
கிராமத்திலும், ஆலமரத்தடியிலும் சக்தியற்ற
தெய்வங்களாக இருக்கின்றன.

எல்லாவற்றையும் எல்லையில்லாமல் வழங்குகின்ற நீ
இருக்கும்பொழுது, இவைபோன்ற கற்பிதமாக
அமைத்துக்கொள்ளப்பெற்ற உருவங்களிடம்
மண்டியிட்டு வணங்குகின்றார்களே
அவர்களுக்காக இரக்கப்படுகிறேன்.

6

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா!

தங்களுடைய திருக்கரங்கள் பட்டமரத்தின் மேற்
படுமானால் அது துளிர்ந்து விடுகிறது.

தங்களுடைய தயவினால் வற்றிய பசுவின்
முலைக்காம்புகள் பால் நிரம்புகின்றன.

தங்களுடைய கருணைப்பார்வையால், மயக்கமளிக்கும்
மதுவும் அமுதமாக மாறுகிறது.

இம்மண்ணுலகத்திற்கும், அன்புப் பெருங்கொடையாக
அளிக்கப்பெற்ற உம்முடைய அருளானது,
எங்களுடைய வாழ்நாட்களை, குறிக்கோளுடைய
நன்னாட்களாக, மகிழ்வுபொங்கும் நாட்களாக
நிறைவு செய்கிறது.

என்னரும் பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !
நம்பிக்கையோ, அன்பின் வெளிப்பாடோ இன்றி,
மக்கள் கடவுளைக்கூப்பிடுவது பயனற்றது.

உலகியலில் மூழ்கிய மக்கள் நம்பிக்கைப் பாதையிலிருந்து
எவ்வளவோ தவறி விட்டார்கள்.

ஆனால், ஆண்டவன் நல்லவர்களின் வேண்டுகலுக்கு
விரைந்து அருள் செய்கின்றான்.

நம்பிக்கையும், அன்பும் இல்லாது, உன்னை
வணங்கும் மக்கள் மீளா நரகத்தில்
ஆழ்வது நிச்சயம்.

8

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !
கடவுள் இசை விருப்பினனும் அல்லன்
வேத விருப்பினனும் அல்லன் ;
வேதவித்தையை அவன் விரும்பான்.

இராவணனைப் பார் !
இசைவாணன் இராவணன், தன்
வாழ்நாள் பாதியை இழந்தான் !

வேதச்ரோன்மணி வேதா தன்னுடைய
தலையை இழந்தான் !

ஆகவே, அவன் இசைவிருப்பினனுமல்ல ;
வேத விருப்பினனும் அல்ல.

அவன் பக்த விருப்பினனே அன்றி
வேறு விருப்பினன் அல்ல.

உண்மையின் மகத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக
இவ்வுலகத்தைப் படைத்துள்ளான் ஆண்டவன்.

முழு நம்பிக்கை கொண்டவர்களின் ருரலுக்கு
அவன் உடன்விடை அளிக்கின்றான்.

ஆனால் நிலையான கொள்கையே இல்லாமல்,
சுழலும் உள்ளம் உடையவர்களுக்கு
அவன் ஊமையாகி விடுகின்றான்.

‘சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோலன்’ ஆண்டவன் ;
அக்கோலை இலாபத்திற்கோ, நட்டத்திற்கோ
எப்பக்கமும் சாயக்கான்.

அறிவான தெய்வமே ! பெருந்தகாய் !
கூடல சங்கம தேவா !

10

காமத்தால், கடவுளுடைய அன்பர்களுக்கு என்ன நன்மை ?
(ஒன்றுமில்லை)

ஞானிகளின் அடிச்சுவட்டிலே சென்றவனுக்குக் கோபத்தால்
என்ன பயன் ? (ஒன்றுமில்லை)

பக்தியின் பெருமைகளை மதிக்கிறவனுக்குப் பேராசையால்
என்ன பயன் ?

சாந்தத்தை விரும்பும் சங்கரனுக்கு துராசைகொண்ட
நிவேதனங்கள் எதற்கு ?

தூய்மையான உள்ளத்தை விரும்பும் ஆண்டவனுக்கு
ஆணவங்களும், அக்கிரமங்களும் எதற்கு ?

கோது அகன்றவர்கள் மனக்குகையில், என்றும்
வாழுகின்றவன் நீ.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம.தேவா !

13

அவன் உள்ளே இருக்கின்றானா ? வெளியே இருக்கின்றானா ?
 இக்குடிலுக்குச் சொந்தக்காரன் யார் ?
 இக்குடிலில் எங்கு பார்த்தாலும் புல் !
 எங்கு பார்த்தாலும் புழுதி !
 இக்குடிலுக்கு உரியவன் உள்ளே இருக்கின்றானா ?
 அல்லது வெளியில் சென்றுவிட்டானா ?
 ஆணவ மலம் மலிந்த உடல்,
 பேராசை நிறைந்த உள்ளம் ;
 ஆகவே உரியவன் வெளியே சென்றுவிட்டதில் வியப்பென்ன?
 பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

12

என்னுடைய சொல்லும் செயலும் இணையவில்லை,
 கேட்டருள்க, என் பெருந்தகையே !
 என்னுடைய உள்ளமானது தூய்மையினின்றும்
 மிக விலகி இருக்கிறது.
 எங்கே சொல்லும் செயலும் இணைகிறதோ
 அங்கே நீ வசிக்கிறாய்.
 பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

13

கூடல சங்கமப் பெருந்தகையே !
 சகோரப் பறவை சந்திரனை நாடிச் செல்கின்றது ;
 தாமரை உதயசூரியனை நோக்கி நிற்கின்றது ;
 மணத்தால் இழுக்கப்பட்ட தேனீ தேனை நாடி ஓடுகின்றது ;
 நாளை மோனத்தில் நின்று உன்னை இடைவிடாது தேடி
 அலைகின்றேன்.

14

பூரண சந்திரன் சமுத்திரத்தில்
 பேரலைகளைப் பெருக்குகின்றன ?
 நிலவொளி மங்க, மங்க பேரலைகள்
 சிற்றலைகளாகத் தாழுகின்றன.

அப்படியானால்—

பூமியின் நிழல் சந்திரனை மறைத்த பொழுது,
 சமுத்திரம் புலம்பியதா ?
 அகத்திய முனிவர் சமுத்திரத்தைக் குடித்தபொழுது,
 சந்திரன் அவரைத் தடுத்ததா ?
 துன்பங்கள் நேருகிற பொழுது இவ்வுலகம்
 என்னைக் கைவிட்டு விடுகிறது.

ஆனால், இறைவா ! கூடல சங்கம தேவா !
 தாங்களோ எப்பொழுதும் திக்கற்றவர்களின்
 தோழனாகவே விளங்குகின்றீர் !

15

பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

தாழ்த்துங்கள் தங்கள் கைகளை ;
 தூக்குங்கள் என்னைத் தங்கள் முன்புக்கு.

ஏனெனில்,

சேற்றில் அகப்பட்ட மேய்ச்சல் மிருகங்கள்,
 தப்பிப்பதற்காகத் தங்கள் கால்களை
 உதைத்துக் கொள்ளுகின்றன.

ஆனால் அவை இன்னும் ஆழமாகத்தான்
 அமிழ்கின்றன.

இதே நிலையில் நானும் நிற்கிறேன்.

உனக்குச் சொந்தமானதும், வேறு துணையற்றதுமான
 ஒரு மிருகமாகிய என்னை ஆதரிப்பீராக.

நிலத்துக்குச் சொந்தக்கரன் வழிதவறி வந்து மேயும்
 மிருகம் என்று என்னை அடித்து, உங்களுடைய
 தூய்மையான நாமத்தைப் பழிப்பதற்கு
 முன்னே என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்.

பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

என்னை 'ஏக்தார்' என்னும் இசைக்கருவியாக ஆக்குக.

என்னுடைய மார்பு ஒலியின் இருப்பிடமாகு ;

என்னுடைய தலையானது அவ்வீணையின் பத்தலாக
இருக்கட்டும் ;

என்னுடைய நரம்புகள் வீணையின் இசைக்கம்பிகளாக
இருக்கட்டும் ;

என்னுடைய விரல்கள் உன்னுடைய புகழை
முப்பத்திரண்டு இசைகளில் என்றும் எழுப்பட்டும்.

17

அன்பற்ற பூசனையும் ஒரு பூசனையா ?

பக்தி அற்றசெயலும் ஒரு செயலா ?

இவை இரண்டும் அற்றது வாழ்வா ?

அன்பற்ற பூசனை, பக்தியற்ற செயல்

இரண்டும் உண்மைக்குப் புறம்பானது அன்றோ !

மேலே வண்ணப் பூச்சு, உள்ளே ஒன்றுமற்ற டப்பா ;

உண்மையைப்போல் நடிப்பு, ஒன்றும் அற்ற வேடம் ;

இஃதா பக்தி ; இல்லை ; வெறும் வேடம் ! வேடம் !!

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

18

என்னுடைய சொற்கள், அமுதமயமான தங்களது
பெயர்களை ஊற்றெடுத்தியம்புகின்றன ;

என்னுடைய மனம் உங்களைப் பற்றிய
எண்ணங்களையே சிந்திக்கின்றது ;

என்னுடைய கண்கள் உம்முடைய உருவத்தால்
நிறைவு செய்யப் பெறுகின்றன ;

உம்முடைய புகழ் எளியனுடைய காதுகளை
அமைதிப்படுத்துகிறது ;

மிரு கள்ளுண்ட களிப்பினால் தன்னிலை இழந்து
கிடக்கும் தேனையைப்போல, தாமரை போன்ற
நிந்திருவடியில் நான் கிடக்கின்றேன்.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

19

உன்னை சரண்புகுந்து என்னுடைய அன்பை
உனக்கே கொடுத்தால்,

நீ, என்னைப் பல்வகை இன்னல்கள் நிறைந்த
சோதனைகளுக்கு உள்ளாக்குகிறாய் ; என்னுடைய
வலிமை தொலையுமாறு வன்மையாகத் தாக்குகிறாய்.

துன்பம் நிறைந்து, என்னுடைய செல்வங்களெல்லாம்
முற்றும் இழந்து, என் மனதை
உம் திருவடிகளில் சேர்க்கிறேன்.

எவ்வளவு துன்பங்களிருப்பினும், உறுதியுடனும்
உற்சாகத்துடனும் நான் இருந்தால்,
நிச்சயம் என்னுடைய பக்தியாலும், உறுதியாலும்
தங்களையே அசைத்து விடுவேன்.

20

உள்ளங்கை காட்டுவதோ தனரேகை ;
இருப்பதோ குறைந்த வாழ்நாள் ;
கையில் இருப்பதோ கூரிய ஈட்டி ;
நெஞ்சத்தில் இருப்பதோ இரக்கம் ;
மூக்கில் இருப்பதோ நல்ல கண்ணாடிகள் ;
ஆனால் கண்களோ குருடு ;
வைரமோ நல்ல வைரம் ; அது இருப்பதோ
குரங்கின் கை ;
இவற்றால் என்ன பலன் ?

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

கையில் இருப்பதோ இட்டலிங்கம் ;
கருத்தில் இருப்பதோ கபடம் !
இவற்றால் என்ன பலன் ? உன் அருளைப்
பெற முடியுமா ?

17

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து சூரியன் மறைவது போல
வாழ்வு முடிவதற்கு முன்னே,
வாழ்வின் இறுதிக்காலம், வெளுத்த பார்வை,
சுருங்கிய கன்னங்களுடன் வருகிறது.

பல்லிழந்த வாய், வளைந்த முதுகு முதலியனவாக இவ்வுடலின்
வயது முதிர்ந்ததை உணர்த்தும் அடையாளங்கள்
தோற்றம் பெறுகின்றன.

அந்த அடையாளங்கள் உடல் அமைப்பையே
அழித்து விடுகின்றன.

சிறுகச் சிறுகக் குறையும் வலிமையாலும், மற்றவர்களால்
அழைத்துக் கொண்டு போகவேண்டிய நிலைமையைக்
கொடுக்கும் இளைப்பினாலும் இவ்வுடல் சேதப்படுகிறது.

ஐயகோ ! அந்த இறுதி அழைப்பு வருவதற்கு முன்னர்
கூடல சங்கம தேவனை வணங்கு.

22

இறைவனைத் துதிக்கும் பணியில் ஈடுபடுதற்கு நானாதான்
நல்லநாள் என்றோ, வேறொரு நாள்தான் உகந்த நாள்
என்றோ சொல்லற்க.

இறைவணக்கமும், அவன் அருளும் நேற்றும்; இன்றும்,
எந்த நாளும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கிறது.

இறைவனைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு நாளும்
வேற்றுமை உண்டாகப் பெறுவதில்லை.

ஒரே மாதிரிதான் இருக்கிறது.

பெருந்தகையாகிய

கூடல சங்கம தேவரைப்பற்றி,

மனதில் நிறுத்திய ஒவ்வொரு நாளும் நல்ல நாளே.

நேரம் எதுவாக இருந்த போதிலும் சரியே, ஞானிகளால்
 ஆசீர்வதிக்கப்பெற்று, 'மங்கள முண்டாகுக' என்று
 கலியாணத்துக்காகச் சொல்லப்பெற்று விடுமானால்,
 சந்திரன், கிரகங்கள், தெய்வம் ஆகியவை நேராக
 அம்மணமக்களின் கூட்டம் நிறைவு பெறுமாறு
 விதித்து விடுகின்றன.

இறைவனை வணங்கும் இன்றும், என்றும் நல்ல நாளே;
 பெருந்தகையே! கூடல சங்கம தேவா!

24

மூன்று வித கொடைகளை மறுத்தலால் என்ன
 கேடு விளையப் போகின்றது?
 ஆடலாலும், பாடலாலும், படித்தலாலும்
 விளையும் பயன் ஒன்றுமில்லை.

மயிலும் தன்னுடைய ஆட்டத்தால் பணிசெய்கிறது.
 தேனீ தன்னுடைய ரீங்காரத்தால் பணிசெய்கிறது.
 கிளியும் தன்னுடைய மழலையால் பணிசெய்கிறது.
 ஆனால், பக்தியைத்தவிர வேறென்றும் அவனை
 மகிழ்விப்பதில்லை!

பெருந்தகையே! கூடல சங்கம தேவா!

25

தீமை செய்தவனும், அறிவை மாற்றுவழியிற்
 செலுத்தியவனும் திரும்பட்டும்;
 “எனக்கு அடைக்கலம் உம்மைத்தவிர யாருமில்லை,”
 என்று ஆண்டவனிடம் முறையிடட்டும்;
 அவைகளைச் செவிமடுத்த அவர்,
 உன்னுடைய தீமைகளை அழித்து, உடைந்த
 உள்ளத்துக்கு உயர்ந்த பொன்மலையைப்
 பரிசாக அளிப்பார்.

ஆகையால், பெருந்தகையாகிய கூடல சங்கம தேவரை
 வேண்டுவாயாக!

இந்த உலகம் கடவுளுடைய நாணயச்சாலை !
 அந் நாணயச்சாலையில் வடிக்கப்பட்ட நாணயம் நீ !
 மேலுலகத்திற்குச் செல்லும் பொழுது ஆண்டவன்
 தன் நாணயத்தைக் கண்டிப்பாக ஒத்துக்கொள்வான்.
 ஆனால், இங்கு அந்நாணயம் செல்லாவிட்டால்
 அங்கும் கண்டிப்பாக செல்லாது.
 பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

27

பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !
 நன்மையும் தீமையும் ஒருவர் மனத்திலேதான் உள்ளன.
 பணிவுடைமையே சுவர்க்கம் ; அஃது இன்மையே நரகம்.
 “ஆண்டவன் வாழ்க” என்றும்,
 “அடியார்கள் வாழ்க” என்றும்
 வீண் சப்தம் செய்யாதே.
 இங்ஙனம் வீண் சப்தம் செய்கின்றவர்கள்
 சுவர்க்கத்திற்கு என்றும் செல்ல முடியாது.

28

கேளுங்கள் !
 சுவர்க்கமும், பூமியும் ஒன்று மற்றொன்றாக ஆகமுடியும்.
 நீ உண்மையைப் பேசும் பொழுது,
 சுவர்க்கத்தை அநுபவிக்கின்றாய்.
 நீ பொய் பேசும் பொழுது,
 நரகத்தை அநுபவிக்கின்றாய்.
 நேர்மைக்குப் பரிசு சுவர்க்கம் ; தீமைக்குப் பரிசு நரகம்.
 நீயே இவற்றிற்கெல்லாம் சாட்சி !
 பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

சுவர்க்கத்தையும், பூமியையும் ஒன்று என்று
 கருதாத வரையில் நான் ஞானஒளியை
 அடைய முடியாது என்பது திண்ணம்.
 எனது வாழ்க்கையின் வளம் எல்லாம் மறைந்து,
 இறந்த பின்னர்தான் இறைவனோடு இரண்டறக்
 கலக்கலாம் என்றால், இதை எதனோடு ஒப்பிடுவது ?
 உப்பு நிறைந்த நுனிக்கரும்பைச் சுவைப்பதற்குத்தான்
 ஒப்பிட வேண்டும் !
 பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

30

ஆண்டான் ஆனாலும் சரி, அடிமையானாலும் சரி,
 யார் ஒருவர் இவ்வுலக இன்பங்கள் எல்லாம்
 துய்க்க வேண்டும் என்று விரும்பி,
 இட்டலிங்கத்தைப் போற்றி வழிபடுகின்றார்களோ ;
 ஆண்டான் ஆனாலும் சரி, அடிமையானாலும் சரி,
 யார் ஒருவர் ஆண்டவன் அருளை நாடி
 இட்டலிங்கத்தின் சக்தியைப் பெற
 விரும்புகின்றார்களோ ;
 அவர்கள் அனைவருமே ஆண்டவன் மக்கள்தான் ;
 இவ்வுலகமும், இதில் உள்ள பொருள்களும் அவனுடையன.
 அவற்றை நாம் ஒருபொழுதும் பயமில்லாமல்
 அனைவரும் பங்கு கொள்ளலாம்.
 பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !
 இந்த எண்ணமே உன்னடியார்கள் அனைவரிடத்திலும்
 இருக்கவேண்டுமென நான் உறுதியாக
 எண்ணுகின்றேன்.

21

என்னுடைய பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

மாயையானது உலகைச் சுற்றி மறைத்திருக்கிறது.

இருந்தபோதிலும் என்னுடைய மனம் உம்மை
உடைமையாக்கி இருக்கிறது.

ஆகையினால் உம்மைவிட நான் உயர்ந்தவன் ஆவேனோ ?

நீவிர் இருந்தபோதிலும் உலகைவிடவும்

நான் உயர்ந்தவன் ஆவேனோ ?

பெரிய யானையைக் கண்ணாடி பிரிதிபலிப்பது போல
யானும் உம்மைப் பிரதிபலிக்கின்றேன்.

32

உலகத்தை உற்று நோக்குங்கள் !

இரண்டு வீரர்கள் உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

ஒன்று, “ ஆண்டவனுக்கு தோல்வி ஏற்பட்டடும் ” என்பது.

இன்னொன்று, “ அவனுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டடும் ” என்பது.

என்ன ஆச்சரியம் பாருங்கள் !

கடைசியாக “ உண்மை ” என்னும் வாள், அதன்

கூர்மையுடன் ஒச்சிற்று.

என்ன நேர்ந்தது உங்களுக்குத் தெரியுமா ?

மறம் வீழ்ந்தது ; அறம் வென்றது.

பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

33

ஆழியின் பெருமையை யான் எடுத்து இயம்ப முற்படின்
அது பூமியின் பெருமைக்கு உட்பட்டதாகிறது.

புவியின் பெருமையைப் புகலவும் முற்படின்

அது ஓர் அரவின் ஒருதலைப்பாரம்.

அரவின் பெருமையை அளக்கவோ முற்படின்

அதுவும் பார்வதி அம்மையின்

ஒருநல் அணியின் உயர்குறியீடு.

அம்மையாம் பார்வதி அளவினே இயற்றிவிடின்

அவளும் சிவனின் அமைந்த ஓர் பாகம்.

அரவணி சடையான் அருமையை ஆய்ந்திடின்
அவளும் அடியார் அமைவுறு உள்ளத்தில் உளன்.

பெருந்தகையே! கூடல சங்கம தேவா !

34

செல்வர்கள் கோயில் கட்டுகிறார்கள்,

ஆனால் என் போன்ற ஏழைகள் !

இதுவே, யான் செய்வேன்.

என்னுடைய கால்கள் தூண்களுக்காக,

என்னுடைய உடல் மண்டபத்துக்காக,

என்னுடைய தலை பொற்கலசத்துக்காக,

அவ்வளவுதான், முடிந்தது கோயில் !

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா !

பருவப் பொருளெல்லாம் அழிகின்றன;

ஆனால் தத்துவந்தான் நிலைக்கின்றது.

35

யானையோ பெரியது ; அங்குசமோ சிறியது ;

ஆனாலும் அங்குசத்தின் பெருமை குறைந்ததில்லை.

மலையோ பெரியது ; மணியோ சிறியது ;

ஆனாலும் மணியின் பெருமை குறைந்ததில்லை.

இருளோ திணிந்தது ; சுடரோ மெலிந்தது ;

ஆனாலும் சுடரின் ஒளியோ குறைந்ததில்லை.

மறதியோ விண்ணத்தனை ; மனமோ மண்ணத்தனை ;

ஆனாலும் உன்னைப் பெற்றுள்ள மனத்தின்

பெருமையோ அளவிடற்கரியது.

23

எல்லோரும் கேளுங்கள் !

அறிவினுடைய ஆற்றலுக்கு முன்னே அறியாமை ஓடுகிறது.

ஒளி உதயமாகும்பொழுது

இருள் தன்னைச் சுருட்டிக்கொள்கின்றது.

உண்மை உயிர் பெறுகின்றது ;

பிழை உயிர் விடுகின்றது.

இரசவாதக் கல்லினுடைய வியப்பூட்டும் சக்தி படுதலால்

இரும்பு பொன்னாக மாறுகிறது.

பிரபுவே ! கூடல சங்கம தேவா !

சரணர்கள் பார்வையால் என்மனம் ஈர்க்கப் படுகின்றது.

37

ஓ பிரபுவே ! என் அருமைத் தந்தையே,

கூடல சங்கம தேவா !

என்னுடைய கால்கள் முறையற்ற வழிகளில் சென்று

மயங்காதிருக்க என்னை முடவனாக ஆக்குங்கள்.

என்னுடைய கண்கள்,

மாறுதலுற்றுச் சென்றுகொண்டேயிருக்கும்

வண்ணத்திரையில் மயங்கி விழாதிருக்க

என்னைக் குருடனாக்குங்கள்.

என்னுடை காதுகள்

பொருளல்லாப் புகழுரை எனப்படும்

வெற்றுகளைக் கேட்டுக்

கெட்டுப் போகாதபடி,

என்னைச் செவிடனாக்குங்கள்.

ஆனால் என் மனம் ஒன்று மட்டும் உன்னுடைய

அடியார்களின் திருப்பாதங்களில் கட்டுப்படட்டும்.

எப்பொழுதும் சுற்றிச் சுழன்றுகொண்டே யிருக்கிற
கோபம் முதலிய மனவிகாரங்களுக்கு என்னுடைய
மனம் ஓர் இரை ;

எவ்வளவு கேவலம் !

நான் அலங்கரிக்கப்பட்ட பல்லக்கைச்செலுத்தும்
நாயைப் போன்றவன்.

நான், தங்கனையே விரும்பி அமைந்தபோதிலும் என்
மனம்மட்டும் நிலையில்லாத பல்வகை எண்ணங்களோடு
அங்குமிங்கும் சுற்றிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது ;
இந்நிலையையே என்றும் மாறாமல் இருந்து வருகிறது.

என்னைத் தங்களுடைய அருளால் உயர்த்துங்கள் ;
தங்களுடைய திருவடிகளிலேயே என்னுடைய
மனம் நிலையாகப் பதிந்து இருக்குமாறு
விரைந்து கைக்கொள்ளுங்கள்.

என் இறைவா ! கூடல சங்கம தேவா !
இதையே நான் வேண்டுகிறேன்.

39

இந்த உடல் உங்களுடையது ;
வேறு ஒருவருக்கும்-சொந்தமல்ல.

என்னுடைய மனம் உங்களுடையதே ;
வேறு யாருக்கும் சொந்தமல்ல.

என்னுடைய செல்வங்கள் அனைத்தும் உங்களுடையதே ;
வேறு யாருக்கும் சொந்தமல்ல.

இம்முன்று பொருள்களையும் உங்களுடையது
என்றே கருதி, நான் சுமந்து உள்ளேன்.

அங்ஙனம் இருக்க என்னுடைய உள்ளம் மட்டும்
வேறு யாருக்காக இருக்க முடியும் ;

அதுவும் உங்களுடையதே.

பிரபுவே ! கூடல சங்கம தேவா !

நான் கண்டு அஞ்சாதவைகள் :—

நெளிந்து செல்லும் பாம்பு ;
எரிந்து வரும் நெருப்பு ;
சுழன்று வரும் வாள் ;

நான் கண்டு அஞ்சுபவைகள் :—

பிறன் மனைவி ;
அயலான் சொத்து ;
இவை யெல்லாம் உலகத்தில் உள்ளவைதான்,
ஆனால் நமக்கு இன்பம் ஊட்டி அழிவு தேடுபவைகள்.
அச்சத்திற்கு அச்சம் ஊட்டுபவன் தான் !
ஆனால் கிராவணன் கதி கடைசியில்
என்னவாயிற்று ?

கூடல சங்கம தேவா ! உன்னடியைக் கண்டு
என்றும் நான் அஞ்சுகின்றேன்.

41

சகோதரர்களே ! நான் சொல்லுவதைச் சற்றுக்கேளுங்கள் !

அடுத்தவர்கள் பொருளில்வைத்த பேராசையும்,
அயலான் மனைவியின் மேல்கொண்ட ஆசையும்,
உங்களிடம் உள்ள அளவும், நீங்கள் எந்த
புண்ணிய நதிகளில் முழுகி, முழுகி நீராடினாலும்
அந்தக் கறைகளை உங்கள் உடல்களிலிருந்து
ஒருபொழுதும் கழுவ முடியாது.

புண்ணிய நதிகளெல்லாம் உங்கள் பாவங்களைப் பற்றிப்
பேசிக்கொண்டேதான் இருக்கும்.

பிரபுவே ! கூடல சங்கம தேவா !

என்னுடைய மனம் ஓர் அடங்காப்பிடாரி ;
 எந்நேரமும் மாறிக்கொண்டே உள்ளது.
 அது அப்படியே இருந்தாலும் இருக்கட்டும்
 கூடல சங்கம தேவா !

ஆனால் ஒரு விரதம் மட்டும் உன்னுடைய பெயரில்
 எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிப்பாய் :—
 அதுதான்

“ என்னுடைய அண்டை வீட்டுக்காரன்
 மனைவியை ஒரு கடவுளாக என் மனம்
 போற்ற வேண்டும்.”

43

நீ ஏறிச்செலுத்துவது ஒரு யானையாகவே இருந்தாலும்
 அல்லது ஒரு போர்க்குதிரையாகவே கூட
 இருந்தாலும் இருக்கட்டும் ;
 குங்குமமும், கஸ்தூரியும் உன்னுடைய உடலில்
 மணம் பரப்புவதாகவே இருக்கட்டும்.

உண்மை உன்னுடைய வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக
 அமையப் பெறவில்லை யென்றால்,
 அறம் உன்னுடைய வருவாயில் ஒரு சிறந்த
 இலாபமாக அமையப் பெருவிட்டால்,
 என்னுடைய சகோதரரே !
 உன்னுடைய நிலைமை இரக்கப் படுவதற்குரியதே.
 மதம் பிடித்த யானையின் மீதுசவாரி செய்பவன் கதி
 எங்ஙனமோ, அங்ஙனமே நீயும்
 உன் செருக்குற்ற வாழ்வின்னின்றும், சிதறிக்
 கீழே விழுந்து சின்னா பின்னமாக்கப் படுவாய்
 என்பது நிச்சயம்.

பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

ஆண்டவனை உள்ளத்தில் அமைத்துக் கொள்ளாதவன்
வாழ்க்கை, குறிக்கோளற்ற வாழ்க்கையாகும்.

குறிக்கோளற்று உழைப்பது பயனற்றதாக முடியும்.

ஆண்டவனை உள்ளத்தில் இருத்தாது
உழைக்கும் உழைப்பும், கொடுக்கும் தானமும்,
விரையம் ஆகும்; நல்ல முடிவுக்குக்
கொண்டு விடாது என்பது நிச்சயம்

பெருந்தகையே! கூடல சங்கம தேவா!

45

சினத்தைச் சினத்தாலேயே எதிர்க்காதே;
அதனால் பெருமை ஒன்றுமில்லை.

சினத்தால் சிதறடிக்கப் பட்ட உடல்
மனிதப் பண்பை இழக்கின்றது.

அடுப்பில் உள்ள நெருப்பு தன்னுள்ளே இருக்கும்
விறகைத்தான் எரித்துச் சாம்பலாக்குகின்றது
அங்ஙனமே நம்முள்ளே எழும் சினம் நம்மைத்தான்
எரித்துச் சாம்பலாக்கி விடும்.

பெருந்தகையே! கூடல சங்கம தேவா!

46

அச்சமும், ஆசையும் அற்றவர்கள் உலகத்தில்
மிகச் சிலரே.

அதிர்ஷ்ட இலட்சுமி வந்தால் யார்தான்
அவளை உதறித் தள்ளுவார்கள்?

“இலாபம்” வருகின்றது என்றால் யாரும், எதையும்
மறைத்துப் பொய்யும் சொல்லத் தயாராக
இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

ஆனால் அச்சமின்மையும், ஆசையின்மையும்
சரணர்களிடத்தில் காணப்படுகின்றனவே.

அதற்குக் காரணம், கூடல சங்கம தேவா உன் அருளே!

பெருந்தகை கூடல சங்கம தேவா !

உன்னுடைய கவலையெல்லாம்,

நீ, ஆத்மாக்கள் அடையும் துன்பத்தைக் கண்டு அழுது,
அவற்றைத் திருத்த முற்படுதற்கு முன்னரே
அவை அனைத்தும் சாந்தமும்,
அமைதியும் பெறவேண்டும் என்பதே.
இவற்றைத் தவிர வேறு கவலை உனக்கு ஏது?

எல்லோரும் கேளுங்கள் !

இவ்வுலகத்தில் வீரத்திற்காகவும்,
பெருந்தன்மைக்காகவும், பக்திக்காகவும்
தனக்குப் புகழைத் தேடாதவர்கள் எவருளர்?

வீரத்திற்குப் புகழ் விரோதியினிடம் பெறுங்கள் ;
பெருந்தன்மைக்குப் புகழ் பெண்ணிடம் பெறுங்கள் ;
பக்திக்குப் புகழ் சங்கமர்களிடம் பெறுங்கள்.

இவை உங்களிடம் மேம்பாடு
அடைகின்ற காலத்தில்தான்
கூடல சங்கம தேவர்
உங்களை ஏற்றுக் கொள்வார்.

பிச்சை கொடுப்பதில் நான் என்னைத்
திருப்தி படுத்துகின்றேன் ;

மத சம்பந்தமான சின்னங்களுக்கு முன்
நான் ஒருவித மத சம்பந்தமான
பயத்துடன் வணங்குகின்றேன்.

ஆனால், மத சம்பந்தமான குறிகளை அணிந்துள்ள
துறவிகளை நான் சிறிதும் மதிப்பதில்லை.

இதற்கு சாட்சி நீயே !

பெருந்தகை கூடல சங்கம தேவா !

பிரார்த்தனைகள் மூலம், சடங்குகள் மூலமுமே
பால், தயிர், வெண்ணெய், பழச்சாறு
முதலியவற்றை நிவேதனம் செய்கின்றவர்களை
நான் ஏராளமாகக் கண்டுள்ளேன்.

ஆனால் 'மாதரா சென்னையாவே' கூழை நிவேதனமாக
அளித்தார் ;

இல்லை, தன்னையே நிவேதனப் பொருளாகவும் அளித்தார் ;
இவ்வித எளிய பொருள்களை ஆண்டவனுக்கு
நிவேதனமாக அளித்த வேறு யாரையும்
நான் எங்குமே கண்டதில்லை.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

51

இறைச்சியும், மதுவும் இந்த உடம்பை விருந்திட்டு
வளர்க்கின்றன.

காமுகன் கண்களில் காமத்தை வளர்த்துக்கொள்கிறான்.

உங்களுடைய வாழ்க்கையை இலிங்கத்தின்
ஒளிப்பாதையோடு இணைத்து கொள்ளாவிட்டால்,
இலிங்கத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும்
பயன் என்ன ?

அத்தகையவர்கள் சங்கமர்களுடைய கோபத்தை
வரவழைத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள் ;
அக்கோபத்தினின்றும் எப்பொழுதும்
தப்பமுடியாமல் கடைசியில் தங்களைத்
தாங்களே அழித்துக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

‘உள்ளே வருக ; எப்படி இருக்கிறாய்?’ என்று
சொல்லி நீ மற்றவர்களைப்

பெருமைப்படுத்தினால் உன்னுடைய
பாரம்பரியப் பெருமை மாசுபட்டுவிடுமா?

‘இந்த ஆசனத்தில் அமருங்கள்,’ என்று உன்
பக்கத்தில் உள்ளவர்களை நீ வேண்டும்போது,
உன் பாதங்களின் கீழுள்ள இந்தப்
பூமியானது உடனே பிளந்துவிடுமா?

அன்பு பொருந்திய வார்த்தைகளை நீ மற்றவர்களிடம்
பயன்படுத்தும் பொழுது உன்னுடைய
புருவமும் நெற்றியும் அழிந்துபோய்விடுமா?

உன்னுடைய கைகளில் வந்து கேட்பவர்களுக்குக்
கொடுக்கக் கூடிய பொருள்கள்
ஏதுமில்லாமல் வெறுமையாக இருந்தாலும்
உன்னுடைய இனிமையான சொல்
உன்னைக் காப்பாற்றுகிறது.

ஆகவே கூடல சங்கம தேவரின் போற்றுதலை
நீ வேண்டினால்,
அறத்தையே செய்து கொண்டிரு ;
சுளித்த முகத்தை யாரிடமும் காட்டாதே.

53

உண்மையான பக்தன் அவனுடைய உடன்பிறந்தவனை
வணங்குகிறான்.

உங்களுடைய பிரார்த்தனைகள் மென்மையான
வார்த்தைகளாக இருக்கட்டும்.

உங்களுடைய தவம் என்பது இன்மொழிகளின் மீது
எழுப்பப் பட்டாத இருக்கட்டும்.

இவைகளே கடவுளுக்கு மிகப் பிடித்தவைகள்.

இவை யாரிடம் இல்லையோ அவர்கள் யாராலும்
போற்றப் பட மாட்டார்கள்.

பிரபுவே ! கூடல சங்கம தேவா !

உங்களுடைய சொற்கள்

முத்துமாலையைப்போல் குளிர்ந்தும்,

பட்டை தீட்டப் பெற்ற

மணியைப்போல் ஒளிவிட்டும்,

பளிங்கைப் போன்று

தூய்மை துலங்கியும் என்றும் இருக்கட்டும்.

அப்பொழுது தான் இட்டலிங்கப்பெருமான்

உங்களைப் போற்றிப் புகழுவார்.

ஆனால் சொல்லுவது ஒன்று,

நடப்பது ஒன்றாக இருந்தால்

ஆண்டவன் அருள்

நிச்சயமாக உங்களுக்குக் கிட்டாது.

55

நீங்கள் அனைவரும் கேளுங்கள் ;

உள்ளத்திற் பதியவைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

அருளாளர்களுடைய மொழிகள்

உங்களுடைய உரைகல்லாக ஆகட்டும்.

என் சகோதரனே ! இலிங்கத்திடம் நம்பிக்கையுடன்

ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன் ;

வெற்றி உமதே ; நம்புக.

பெருந்தகையாகிய கூடல சங்கம தேவருடைய

அடியார்களின் பொன்மொழிகள்,

நாக்குக்குக் கசந்தாலும்,

வயிற்றுக்கு நல்ல பரிகாரத்தை உண்டாக்கும்

வேப்பிலை போன்றவை.

56

சரணர்கள் அருளிச் செய்த அருள்மொழிகளை நான்
எதற்கு ஒப்பிடுவேன் !

பாலாற்றிற்கா, வெல்லப்பாருக்கா, அன்றி
சர்க்கரைப் பரப்பிற்கா ?

இத்தகைய அருள்மொழிகள் காத்திருக்கும்போது,
முட்டாளாகிய நான், பழங்கதைகளையே
பேசிக்கொண்டுள்ளேன்.

ஐயகோ ! உண்ணீர் வேண்டுமென்று தோண்டினேன் ;
உண்ணீர் வரவில்லை ஆனால் உப்பு நீரே வெளிப்பட்டது.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

57

நீங்கள் அடிக்கடி இப்படிப் பேசுகின்றீர்கள் :—

பாம்புக் கடியால் மயங்கி விட்டான் என்றும்,

பேயால் பிடிபட்டு விட்டான் என்றும்,

ஏழ்மையில் இறங்கி விட்டான் என்றும்,

ஆனால் ஐயகோ ! “ செல்வம் என்னும் அல்லலில்

உழலுகின்றான் அவன்,” என்று ஒழுபொழுதும்

பேசுவதில்லையே !

பெருந்தகை கூடல சங்கம தேவா !

33

வீடு தீப்பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கிற பொழுது
திகைக்காதவர்கள் யாருமில்லை.

இப்பூமியே எரிந்து கொண்டிருக்கிற பொழுது ஒருவன்
எதை நோக்கியாவது ஓடமுடியுமா ?

நீர்த்தேக்கமே தன்னிடம் அடைத்து வைத்திருக்கிற நீரை
விழுங்க முற்படுமானால்,

வேலியே தன்னால் காக்கப் பெறவேண்டிய நிலத்தின்
விளைச்சலைச் சாப்பிட முற்படுமானால்,

தன்னுடைய சொந்த வீட்டுக்குத் துணையாக இருந்து,
பொருள்களைக் காத்துவர வேண்டிய இல்லத்தாளே,
அதற்குப் பதிலாகத் திருடுபவளாயும்,
குற்றமுள்ளவளாயும் ஆகிவிட்டாளானால்,

தன் மக்களின் வாழ்நாளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய
தாயின் முலைகள் அனைச் செய்யாமல்,
உயிரையே உறிஞ்சி விடக்கூடிய நஞ்சுநிறைந்த
பாலை வெளிப்படுத்த முற்படுமானால்,

பெருந்தகையே! கூடல சங்கம தேவா !
நான் யாரைக் கூவி அழைப்பேன்.

59

என்னுடைய பெருந்தகையே !

நான் எவ்வாறு உன்னை வணங்க முடியும் ?

பாலைக் கொண்டு உன்னை வழிபாடு செய்வேன் என்றால்
அப்பாலைக் கன்று முன்னரே குடித்து
எச்சல் செய்துவிடுகின்றது.

தண்ணீரைக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்வேன் என்றால்
அதிலுள்ள மீன் அதை முன்னரே குடித்து
எச்சல் செய்துவிடுகின்றது.

34

பூக்களால் ஆகிய மாலையால் உன்னை வழிபட எண்ணினால்,
 Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
 தேனீக்கள் தேனைப் பெறுவதற்காக அப்பூவை
 முன்னரே எச்சில் செய்துவிடுகின்றன.

தெய்வத் தன்மையுடையதாகவும், தூய்மையுடையதாகவும்
 இருக்க வேண்டும் என்னுடைய நிவேதனங்கள்
 என்று எண்ணினால்,
 இவ்வாறாக எல்லாவற்றையும் விலக்கி, பயனற்ற
 நிலையில் நான் நின்றுவிட வேண்டியிருக்கின்றது.

இதிலிருந்து, நான் வேண்டுவது இதுதான் :—
 பெருந்தகையே, கூடல சங்கம தேவா !
 என்னால் அளிக்கப்பெறும் நிவேதனம்
 எதுவாக இருப்பினும், அவைகள்
 அன்போடும், பணிவோடும், உனக்களிக்க
 அருளுவாயாக ;
 இதுவே என் வேண்டுகோள்.

60

‘மாரியோ’, ‘மசானியோ’, அவர்கள் யாராக இருக்கட்டும்!
 ‘மாரியின்’ தங்குமிடம் எதுவாக இருக்கட்டும்!
 உன்னுடைய தூய்மையற்ற பார்வை, குற்றமுள்ள பேச்சு
 இவையே அவர்களுக்குச் சொந்தம் ;
 ‘மாரி’ என்பது, நிச்சயமாக கூடல சங்கம தேவருடைய
 மறதியே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

35

கீழ்க்கண்டவைகளைச் சற்றே சிந்தியுங்கள் !
 காக்கை சிறிது, சிறிதாகத்
 தானியங்களைச் சேர்க்கவில்லையா ?
 பின்னர் கரைந்து அதன் இனம்
 முழுவதையும் அழைக்கவில்லையா ?
 இடந்தவறிக் குப்பையோடு
 கலந்துகிடக்கிற தானியத்தைக்
 காலால் கீறிக் கீறிக் கண்டுபிடிக்கும் கோழி
 மற்ற கோழிகளையும் பகிர்ந்து
 உண்ண அழைக்கவில்லையா ?

நீ சிவபக்தன் என்று பிரதிக்கை செய்துகொண்டு, -
 உன்னைத் தொடர்ந்தவர்களையும்
 கூவி அழைத்துக்கொண்டு
 உண்பதாக உன்னுடைய வழிபாடு அமையுமானால்,
 எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும் !

இல்லையானால் காக்கையும், கோழியையும்விடத்
 தாழ்ந்தவனாக நீ, இறைவன்
 கூடல சங்கம தேவரால், மதிக்கப் பெறுவாய்.

62

அவன் யார் ? அவன் யார் ? அவன் யார் ? என்ற கேள்வி
 கேட்டு, இந்த உலகம் என்னை ஒரு புதியவனாகக்
 கருத வேண்டாம்.

அவன் எங்களுக்குச் சொந்தமானவன், எங்களுக்குச்
 சொந்தமானவன், எங்களுக்குச் சொந்தமானவன்
 என்று அவர்கள் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி
 நான் ஆவேன்.

எப்பொழுது ?

பெருந்தகையே, கூடல சங்கம தேவா !

உம்முடைய சொந்தமான இல்லத்தில் என்னை
 உம்முடைய பிள்ளையாக, என்று
 ஏற்றுக்கொள்ளுவாயோ அப்பொழுதுதான்.

உடலையும் உள்ளத்தையும் ஒறுத்தல் மூலமாக

அவர்கள் உம்மைத் தேடுகிறார்கள். அது வீண்.

அவர்கள் உலகத்தையே உண்டாஹும் உண்ணட்டும்.

ஆனால் அவர்கள் மட்டும்

தாங்கள் அனுபவிக்கும் இன்னல்கள் எல்லாம்

இட்டலிங்கத்திற்கும் உண்டு என்பதை மட்டும்

ஒருபொழுதும் மறக்கக் கூடாது.

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா!

64

செல்வந்தர்களும், தலைவர்களும்

ஆடம்பரத்துடன் வரும்போது

உன்னுடைய வரவேற்பானது பணிவுடையதாகவும்,

மரியாதையுடையதாகவும் அமைகிறது.

எளிய பக்தர்கள் உன்னிடம் வரும்போது,

உன் முன் அவர்கள் சிறிது நிற்பதற்குக்கூட

நீ பொறுத்துக் கொள்வதில்லை.

அவர்கள் உன்னிடமிருந்து கேட்கிற வார்த்தை

இதுதான். “போ வெளியே”.

இவ்வாறு செய்கிறவர்களை அவ்வப்போது, இறைவனுடைய

உத்வேகம் பழிதீர்த்து விடும்;

அது அவர்களுடைய அகந்தையை அழித்து,

அவர்களைத் தண்டிக்கும்.

என்னுடைய இறைவா! கூடல சங்கம தேவா!

உங்களுடைய மனம் கோபம் நிறைந்ததாக இருக்குமானால்
உங்களுடைய நிவேதனம் இரத்தத்திற்குச் சமம்.

ஒரு பாபியானவன்

ஒரு மலரைக்கொண்டு அர்ச்சிக்கும்பொழுதும்,
கோபமற்று இருக்க வேண்டும்;
இன்றேல் அது மலர் அல்ல;
கத்தி கொண்டு கிழித்த புண்ணே.

மாதர சென்னையாவைப் போல

அன்பில் உயர்ந்த அளவை மேற்கொண்டவர்களை
நான் கண்டதே இல்லை.

‘தோகர காக்கய்யா’வின் எல்லையற்ற அன்புக்கு
ஒத்திட்டுப் பார்க்கக்கூடிய நிலையுடையவர்,
வேறு ஒருவருமே இல்லை.

‘மடிவால மாச்சய்யரை’த்தான் அவர்களோடு
அன்பிற்கு ஒப்பிடலாம்.

அவர்தான் தன் ஆத்மாவை கூடல சங்கம தேவருக்கு
முழுவதும் அர்ப்பணித்தவர்;

எந்தத் தியாகத்திற்கும் தயாராக இருப்பவர்.

பெருந்தகையே! கூடல சங்கம தேவா!

66

தன்னுடைய காரியங்களையே பெருமைப் படுத்திப் பேசி,
அவைகளின் பயனாக விளைபவைகளைத்
தனக்காகவே ஆக்கிக் கொண்டு,
அதனால் தனது மனச்சாட்சியை
மாசு படுத்திக் கொள்ளும் ஒருவனை
சிவ தூதர்கள் ஒறுப்பார்கள்.

38

ஆகையால்,

Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

“ நான் இலிங்கத்திற்குப் பணி செய்தேன் ” என்றும்,
“ சங்கமர்களுக்குப் பணிசெய்தேன் ” என்றும்,
பெருமை பேசிக் கொள்ளாதே.

அங்ஙனம் செய்கின்றவர்கள்,

“ பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

அவர்கள் தனது சுயநலத்தைத்

திருப்தி செய்கின்றவர்களே தவிர,

ஒருபொழுதும் உனக்குப் பணி

செய்கின்றவர்கள் அல்ல.

67

கோயிலுக்கு மானியங்கள் அளித்தேன் ,

நன்கொடைகள் கொடுத்தேன் ;

அதைச் செய்தேன், இதைச் செய்தேன்

எனப் புகழ்ந்து கொள்ளுகின்றவர்கள்

நன்றாகக் கேளுங்கள் :—

ஒருவன் ஒரு கோயிலுக்குச் சென்றான் ;

செருப்பைக் கழற்றி வெளிவாயிற்படியில் வைத்துவிட்டு

உள்ளே சென்றான் ;

ஆண்டவனிடம், அவன் உடல் வணங்கிற்றே ஒழிய

உள்ளம் எல்லாம் அவன் செருப்பில்தான் இருந்தது.

அளவுக்கு விஞ்சிய செல்வத்தைக் குவிக்காதீர்கள் ;

அவையெல்லாம் துன்பத்திற்கே காரணம்.

அச்செல்வத்தையெல்லாம் சரணர்களுக்கு ஆக்குங்கள்.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

39

நீங்கள் புற்றை அழித்து பாம்பைக்கொல்ல
முயற்சி செய்கின்றீர்கள் ;
அங்ஙனம் செய்வதால் பாம்பு ஒருபொழுதும் சாவதில்லை.
ஏன் உடலை அழித்து பாவத்தைப் போக்க முயலுகின்றீர்கள் ?
பாவம் உங்கள் உள்ளத்தில் அல்லவா உள்ளது !
அவ்வுள்ளத்தை ஆண்டவன் ஒருவனே நன்கறிவான்.
பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

69

சரணர்கள் அனைவரும் இப்படிப்பட்டவர்கள் என்று
அனைவரும் அறியட்டும் :—
பிறன் மனை நோக்காத பேராண்மை உடையவர்கள்.
பிறன் பொருள் நச்சாத பெருமை உடையவர்கள்.
பிறர்க்கினா செய்யாத பெருங்குணம் படைத்தவர்கள்.
இட்டலிங்கத்தையும், சங்கமர்களையும் சமமாகப்
பாவிப்பவர்கள்.
பிரசாதத்தின் பெருமையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்.
இவற்றைத்தவிர வேறென்றிலும் பற்றில்லாதவர்கள்.
தங்கள் பெருமைகளையெல்லாம் பிறருக்கு
எடுத்துச் சொல்லாத பெருமை உடையவர்கள்.
பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

70

வேடனூல் வேட்டையாடிக் கொல்லப்பட்ட
முயலை வாங்குவதற்கு எவரும் தயங்குவதில்லை.
ஆனால் பேரரசனானாலும் சரி, இறந்த பிறகு அவனுடைய
உடம்பை சிறிதாவது யாரும்
பொருட்படுத்துவது இல்லை.
ஆகையினால் மனித வாழ்க்கை முயல் வாழ்க்கையைவிட
எவ்வளவோ தாழ்ந்ததாக மதிப்பிடப் பெறுகிறதல்லவா ?
இதிலிருந்தாவது, இறைவன் கூடல சங்கம தேவரிடத்தில்
வைத்த பக்தியை இன்னும்
அதிகப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

40

71

தனக்காக இன்னொருவனை கடவுள் வழிபாடு செய் என்று
ஏற்படுத்துபவனை நான் என்ன என்று அழைப்பேன்?
“எனக்காக நீ சாப்பிடு;

என் மனைவியோடு நீ இன்பம் துய்ப்பாய்”, என்று
சொல்லுபவனோடுதான் அவனை ஒப்பிடவேண்டும்.

உள்ளமும், உடலும் ஒன்றாவிட்டால்
நீ ஆண்டவனுக்கு வழிபாடு ஆற்றுவதால்
ஒரு பலனும் கிட்டாது.

அந்தக்கரணங்கள் ஒன்றுபட்டு செய்யும் வழிபாடே
உண்மை வழிபாடு;
அங்ஙனம் ஒன்றாத வழிபாடு ஒன்றுக்கும் உதவாது.

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா!

72

கெட்ட வழிகளில் அடைந்த அரசை
ஆளும் அரசனாக இருப்பதை விட,
பணியாளாகவோ, அடிமையாகவோ, தாழ்ந்த வகுப்பைச்
சேர்ந்தவனாகவோ இருந்தாலும்
சிவ பக்தனாக இருப்பதே மேல்.

காட்டில் கிடைக்கும் இலைகள் மண்சட்டியில் சமைக்கப்
பெற்றவை என்றாலும், ஆண்டவனுக்கு அவை
நிவேதனம் செய்யப்பட்டவை என்றால் அவையே மேல்.

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா!

41

படங்கொண்ட பாந்தள் வாயில் உயிருக்காக ஊசலாடும்

தேரை, ஈயைத் தின்று இன்பமடைய முயலுகின்றது.
இன்னும் சிறிது நேரத்தில் தூக்கிலிடப் போகும் திருடன்
பாலும், சோறும் தின்று இன்பமடைய முயலுகின்றான்.

அங்ஙனமே, இறப்பை எந்நேரமும் எதிர் பார்த்துக்
கொண்டுள்ள மக்கள், தங்கள் இரைப்பையை
நிரப்புவதற்காக எந்நேரமும் பொய்யும்,
புனைசுருட்டிலுமே புரண்டு
இன்பமடைய முயலுகின்றார்கள்.

இவர்களுக்கா உன்னருள் கிடும் ?
பெருந்தகாய் ? கூடல சங்கம தேவா !

74

‘ மாறி நின்று என்னை மயக்கிடும் வஞ்சப் புலன்
ஐந்தின் வழிகளை அடைக்க ’, உன்னால் முடியும்.
அவற்றை நல்வழிப் படுத்தி-எனக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும்
ஊட்டவும் உன்னால் முடியும்.

‘ சிறியாளரும் ’ “ செங்காளரும் ” குடும்ப இன்பத்தைத்
துறந்தார்களா ? அல்லது குழந்தை இன்பத்தைதான்
துறந்தார்களா ? இல்லை.

உன்னுடைய சித்தத்தைச் சிவன் திருப்பாதத்தில்
கட்டி விட்டால் உன் மனம் பேராசையால் பணத்தை
நாடியும், காமத்தால் பிறன் மனைவியைத் தேடியும்
எங்ஙனம் செல்லும் ?

மனத்தைக் கெட்ட வழியில் செலுத்துபவர்கள்
ஒருபொழுதும்
உண்மை அடியார்களாக ஆகார்கள்.

பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

என்னுடைய கால்களோ இரும்பு சங்கிலியால்
 கட்டப் பெற்றுள்ளன ;
 என்னுடைய கழுத்திலோ கடுமையான சுருக்கு ;
 ஐயகோ ! இவ்வித நிலையிலும் நான் என்னைப்பற்றி
 அகலமாகவோ, ஆழமாகவோ எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை !
 இந்த ஆபத்துகளிலிருந்து தப்பி ஓட, அப்பனே ! உன்னையே
 நான் நாடுகின்றேன் ; தேடுகின்றேன் ;
 வேண்டுகின்றேன் ;
 உன் அருள் பெற்று விட்டால் நான்
 “ அந்தமிலா ஆனந்தம் ” பெறுவது நிச்சயம்.
 பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

76

வீணான வழிகளிலும், விரும்பத் தகாத வழிகளிலும்
 பணத்தை ஒருவன் விரயம் செய்கின்றான்.
 பின்னர் அப்பாவி தன் பாவங்களுக்காக வருந்துகின்றான்.
 நாயின் பால் நாய்க்குட்டிக்குத்தான் பிரயோசனம் ;
 பஞ்சாமிர்தத்தைப் போல்
 பழனியாண்டவர்க்கு அது ஆகுமா ?
 உன் சொத்துக்கள் சரணர்களுக்கு உதவா விட்டால்,
 அவற்றால் என்ன பலன் ?
 பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

77

ஒன்று சோற்றுப் பாத்திரம்,
 இன்னொன்று முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி ;
 இரண்டும் ஒரே பித்தனையால் செய்யப்பட்டனவே.
 இருந்தாலும்
 உபயோகத்தால் ஒன்றிற்குப் பாத்திரம் எனப்பெயர் ;
 இன்னொன்றிற்கு முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி
 எனப் பெயர்.

நம்பிக்கை இல்லாத இலிங்க வழிபாட்டினால் அடையும்
பலன் ஒன்றுமில்லை ;
அவ்வித அற்ப பூசை ஆண்டவனுக்கு
என்றும் திருப்தி அளிக்காது ;
நீ பாலபிடேகம் செய்த போதிலும் உண்மையாகவே
அது இலிங்கத்தை நனைக்கவும் செய்யாது.

உன்னுடைய மனமானது இலிங்கத்தின்மேல் பற்றுவைத்து
அக்கெடுதலை மாற்றியதா? அதுவும் இல்லை.
இவ்விதப்பொய்ப் பூசையால் ஜங்கமர்களுக்கும் நீ
உண்பித்தால், ஐயகோ ! அவர்களுக்கு அளித்த
உணவும், உள்ளபடியே உணவாகாது.

அங்ஙனம் அளித்த உணவு,
பேசாத இலிங்கமாக இருந்தாலும், அதனால்
உடனே விஷமாகக் கக்கப் படுவதுதிண்ணம்.
பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

79

எவ்வளவு குறுகிய மனப்பான்மை !
எங்கே கல்லில் செதுக்கப்பெற்ற
பாம்பு உருவம் இருக்கிறதோ,
அங்கேசென்று, நிவேதனப் பொருளாகத் தவறாமல்
அக்கல்லின் மேல் பாலைப் பொழிகிறார்கள்,

ஆனால் உயிருள்ள பாம்பைப் பார்த்த உடனேயே,
“கொல்லுங்கள்”, ‘கொல்லுங்கள்’ என்ற
பெருஞ்சத்தம் செய்கிறார்கள்.

பசியால் களைத்த பக்தனுக்கு உணவளிக்க மாட்டார்கள் ;
அவனை விரட்டி வெளியேற்றுவார்கள்.

ஆனால் சாப்பிடாத இலிங்கத்திற்கு வீணே, பலவகை
உணவுகளை நிவேதனமாகச் செய்து படைப்பார்கள்.

கடவுளைப் பற்றி ஆராய்ச்சியெல்லாம் ஆண்டவனும்,
அடியார்களும் ஒன்று என்ற முடிவுக்குத்தான்
வரவேண்டும்;

அடியார்களைக் கண்ட உடன் நெருப்பைக் கண்ட
மெழுகுபோல் உன் மனம் உருக வேண்டும்.

இலிங்கமும், சங்கமர்களும் ஒன்றே; இரண்டல்ல என்ற
நம்பிக்கையை நீங்கள் மேற்கொள்ளவில்லையானால்,
நீங்கள் படித்த படிப்பெல்லாம் வீண்.

இத்தகைய நம்பிக்கை யில்லாமல் அவர்கள் எவ்வளவு
பெரிய புகழ்மாலையைச் சூட்டினாலும்,
அச்சொற்கள் பயனற்றவை.

இறைவா! கூடல சங்கம தேவா!

81

நானைக்கு வரப்போவதாக நீ எவை, எவைகளை
எண்ணுகிறாயோ அவையெல்லாம் ஏன் இன்றே
நிகழக் கூடாது? இன்னும் சொல்லப்போனால், ஏன்
இந்த நிமிடத்திலேயே உண்டாகக் கூடாது?

எந்த நிகழ்ச்சியின் பயன் எதுவாக இருந்தாலும்
அதற்காக வருந்தற்க.

“பிறந்த ஒருவன் இறந்தே ஆகவேண்டும்” என்பது
அறிஞர்களால் ஒத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

“இறப்பு” வந்தே தீரும்.

அதற்கு பிரம்மனும், மாலும்கூட விதிவிலக்கல்ல.

உன்னுடைய வாழ்நாள்
ஐந்தே நாட்களைக் கொண்டதாக இருந்தாலும்
அவை நன்மை நிறைந்த புகழால்
முழுமையுடையதாக—நிறைவு பெற்றதாக
கணக்கிடப் படவேண்டும்.

உன்னுடைய வாழ்நாள்
நான்கே நாட்களைக் கொண்டதாக இருந்தாலும்
அவை நன்மை நிறைந்த புகழால்
முழுமையுடையதாக—நிறைவு பெற்றதாக
கணக்கிடப் படவேண்டும்.

உன்னுடைய வாழ்நாள்
மூன்றே நாட்களைக் கொண்டதாக இருந்தாலும்
அவை நன்மை நிறைந்த புகழால்
முழுமையுடையதாக—நிறைவு பெற்றதாக
கணக்கிடப்பட வேண்டும்.

உன்னுடைய வாழ்நாள்
இரண்டே நாட்களைக் கொண்டதாக இருந்தாலும்
அவை நன்மை நிறைந்த புகழால்
முழுமையுடையதாக—நிறைவு பெற்றதாக
கணக்கிடப் படவேண்டும்.

ஐந்து நாட்களே வாழ்ந்தாலும்
அவை பக்தியோடு வாழப்பட்டால்,
அது இல்லாமல் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்வதிலும்
பன்மடங்கு சிறப்புடையது.

சரணர்களுடைய அருண்மொழிகளை என்றும்
உம்மகத்தே நிறுத்துங்கள்.

அவ்வாழ்வு ஒரே ஒரு நாளை மட்டும்
கொண்டதாகவே இருந்தாலும்,
அவ்வாழ்வும் முழுமையுடையதாகவும்
நல்ல புகழ்பெற்றதாகவும் அமைவது நிச்சயம்.

இறைவா கூடல சங்கம தேவா !

உன்னுடைய வாழ்வுத்துறையில்,
 வயல்களில் வேலைசெய்யும் குடியானவனாயினும் சரி,
 அல்லது வேறு எந்த வாழ்க்கையில் இருந்தாலும் சரி,
 உன்னுடைய முயற்சியெல்லாம் உடலால் உழைத்து
 அதன் முழுபயனடையவே இருக்கட்டும்.

எவருடைய உயர்ந்த ஈகை,
 மாசற்ற வழிகளிற் சேர்க்கப்பட்ட
 பொருள்களிலிருந்து வருகின்றதோ
 அத்தகைய பக்தர்களுடைய திருவடிகளைத்தரிசிக்க
 நான் என்றும் காத்திருக்கின்றேன்.

அப்படிப்பட்ட பக்தர்களுடைய இல்லங்களையே,
 ஆண்டவன் அருளை அனவரதமும்
 துதித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜங்கமர்கள்
 'கைலாசம்' எனக் கருதி நுழைவார்கள்.

இலிங்கப் பெருமானும் அவ்வித இல்லங்களையே
 தனது இருப்பிடமாகக் கருதுவார்.
 அப்படிப்பட்ட அடியார்களிடமே நான்
 என் முழுநம்பிக்கை வைப்பேன் ;

அவர்கள் அடிக்கே நான் பணிவேன்.
 பெருந்தகையே ! கூடல சங்கம தேவா !

ஆண்டவனே நான் சொல்லிக் கொள்ளும்
முறையீடுகளுக்குச் சிறிதே செவிசாயுங்கள் ;

“ விப்பிரர்களோ ”, ‘ அந்தியஜர்களோ ’
கீழ் இனமோ, மேல் இனமோ,
எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தாலும் சரி
சிவபக்தர்கள் என்றால் எல்லாம் ஓரினத்தவர்களே ;

சிவபக்தர்கள் வாக்குகளையும்
உன் அருள்மொழிகள் என்றே
நிச்சயமாக நம்புகின்றேன்.

இவ்வுண்மைகளையே என்றும் நான் கடைப் பிடிப்பேன் ;
இவ்வுண்மைகளினின்றும் நான் சிறிதேனும்
தவறுவனையானால் பெருந்தகையே
கூடல சங்கம தேவா !

உன்னுடைய சினம் என்மேல் பாய்ந்து என்னுடைய
மூக்கை அறுக்கட்டும் ; கண்ணைக் குருடாக்கட்டும்.

85

உங்கள் கோத்திரத்தின் பெயரைக் கேட்டவுடன்
ஏன் ஒரு பதிலும் வரவில்லை ?
ஏன் கீழேயும், மேலேயும் பார்த்து விழிக்கின்றீர்கள் ?

“ மாதர சென்னையர் ” அல்லது “ தோர காக்கையர் ”
குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று சொன்னால் போதும் ;
பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

தாயின் வயிற்றில் கருவாகப் பதிந்த குழந்தையானது
 அருவருக்கத்தக்க அப்பையினுள் முடங்கிக்கிடந்தாலும்
 யாராலும் தீண்டப் பெறாமலேயே
 முதிர்ச்சி பெற்று வளருகின்றது.
 எந்த வழியாகக் கழிவுநீர் வருகின்றதோ,
 அதே, குழந்தை வெளி உலகத்தில்
 நுழைவதற்கும் வழியாக அமைகின்றது.

இங்ஙனமே மக்களாகப் பிறந்த அனைவருக்கும்
 உயர்பிறப்பு, தாழ்பிறப்பு என்ற
 வேற்றுமை இன்றி அன்பும், காமமும்,
 அமைதியும், கோபமும், மகிழ்ச்சியும், துன்பமும்
 ஆகிய மாறுபட்ட உணர்ச்சிகளும் வேறுபாடின்றி
 ஒரேவழியாகத்தான் வருகின்றன.

இயற்கை இங்ஙனம் எல்லோருக்கும் ஒன்றாக இருக்க
 வர்ணஸ்ரமத்தைப்பற்றி பேசுவதால் என்ன பலன் ?

வேண்டுமானால் கீழ்கண்ட அடையாளங்களால்
 ஒவ்வொருவரையும் தெரிந்துகொள் :—
 கொல்லன் வேண்டுமானால் கொல்லப்பட்டரையில் பார் ;
 வண்ணான் வேண்டுமானால் தண்ணீர்த்துறையில் பார் ;
 நெசவாளன் வேண்டுமானால் தறிக்கூடத்தில் பார் ;
 பிராமணன் வேண்டுமானால் வேதசாலையில் பார் ;

ஒரு சில தெய்வீக குழந்தைகளைத் தவிர,
 மற்றவர்கள் அனைவரும் பிறக்கும் பொழுது
 எங்கே பிறக்கப் போகின்றோம் என்றுக்
 கேட்டுக்கொண்டா பிறக்கின்றார்கள் ?
 ஒருபொழுதும் இல்லை.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

உண்ணப் போனால் தடங்கல்; உடுக்கப்போனால் தடங்கல்;
இங்ஙனமாக தூய்மையில் எந்நேரமும்
ஆபத்து இருந்துகொண்டே இருந்தால்
ஒருவன் உனது பக்தனாக
உரிமை கொண்டாடுவது எங்ஙனம்?

திருமணம் செய்கின்றபொழுது இந்தச் சாதியா,
அந்தக் குலமா என்று பார்க்கின்றவர்களை
உன்னுடைய பக்தர்களாக
நீ எங்ஙனம் கருதுவாய்?

மாதவிடாய் காலத்தில் பெண் ஒருத்தி, தண்ணீர்
எவ்வளவு சுத்தமாக இருந்த போதிலும்
எங்ஙனம் தன் உடல் அழுக்கை
அத்தண்ணீரால் நீக்கிக் கொள்ள
முடியவில்லையோ அங்ஙனமே குலம்பார்க்கின்றவர்கள்
அழுக்கையும் கருதிக்கொள்.

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா!

88

கொன்று, புன்புலால் உண்ணுகின்றவர்களே
சாதியினின்றும் வெறுக்கப்பட்டவர்களாகவும்
தள்ளப்பட்டவர்களாகவும் ஆவார்கள்.

அப்படி இல்லா விட்டால் சாதிக்கும், அவர்களுக்கும்,
அல்லது அவர்களுக்கும், சாதிக்கும்
என்ன பொருள் இருக்கின்றது?

பிறருக்கு நன்மை புரிகின்றவர்கள் அனைவரையும்
யார் ஒரே இனமாகக் கருதுகின்றார்களோ
அவர்களே சங்கம தேவரின் அடியார்கள்
ஆவார்கள்; மற்றவர்கள் ஒருபொழுதும் ஆகார்.

89

‘சிறியாளா’வை மூட்டைத்தூக்கி என்றும்,
‘மாச்சையா’வை வண்ணான் என்றும்,
நாம் ஏனம் செய்யலாமா?

50

‘காக்கையா’வை சக்கிலி என்றும்,
 ‘சென்னையா’வை ஜாதிப் பிறட்டன் என்றும்,
 கேவலமாகப் பேசலாமா?

நான்தான் ‘பிராமணன்’ என்று என்னைப்
 பற்றிப் புகழ்ந்து கொள்ளலாமா?

இம்மாதிரி ஆணவமலம் வைத்துக் கொண்டு
 கூடல சங்கமனை வணங்கினால்
 அவர் என்னை ஏன் ஏளனம் செய்ய மாட்டார்?

90

வியாசர் ஒரு செம்படவப் பெண்ணின் மகன் அல்லவா?
 மார்க்கண்டேயர் ஒரு ஜாதிவிலக்கம்
 செய்யப் பெற்றவர் மகன் அல்லவா?
 மண்டோதரி ஒரு தவனையால்
 பெற்றெடுக்கப் பட்டவள் அல்லவா?

“உங்களுடைய பிறப்பின் அடிப்படை என்ன?” என்ற
 வினாவுக்கு ஒருவரும் விடையளிக்க இயலாதபோது,
 ஜாதியை உடம்புப் பிடியாகப்
 பிடித்துக் கொண்டிருப்பது எவ்வளவு வீண்.

நீங்கள் சொந்தம் என்று கொண்டாடும்
 அகஸ்தியர் ஒரு வேடனல்லவா?
 துருவாசர் ஒரு சக்கிலி அல்லவா?
 காசிபர் ஒரு கொல்லன் அல்லவா?
 மகான் கௌண்டின்யர் ஒரு நாவிதர் அல்லவா?

மேற்கண்டவையெல்லாம் மூன்று உலகங்களாலும்
 அங்கீகாரம் செய்யப்பெற்ற உண்மையல்லவா!
 இதை நன்றாக மனதிலிருத்திக் கொள்ளுங்கள்.

‘கீழான பிறப்பு’ என்பதைப் பற்றி உலகம்
 எண்ணுவதைப் போல் கடவுள்
 ஒருபொழுதும் எண்ணுவதில்லை.

ஆகையால் உண்மையான ‘சிவபக்தனே’ உயர்குடிப்
 பிறப்பினன் ஆவதற்கு உரிமை உடையவன்.

பெருந்தகாய்? கூடல சங்கம தேவா!

51. AGADGURU VISHWARADHYA
 SIMHASAN JNANANANDAR

LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

என்னுடைய சாதித் திமிறினால்
நான் ஒரு சங்கமருக்கும்,
இன்னொரு சங்கமருக்கும்
சாதி வேற்றுமை கண்டுபிடிக்கலாமா?

இதனால் நான் ஆண்டவனின் வெறுப்பைச்
சம்பாதித்துக் கொள்ள மாட்டேனா?

இந்த பாவத்தைப் போக்கவே
நான் தினசரி இலிங்க பூசை
செய்கின்றேன் போலும்!

என்னுடைய ஆணவ மலமானது,
என் அறிவை மயக்கி இலிங்கத்திற்கு,
இலிங்கம் வேறுபாட்டைக் கற்பிக்கின்றது.

ஐயகோ! நான், ஆட்டுக்கு ஆடு சாதி கற்பித்து,
ஒன்றைத்தள்ளி ஒன்றைக் கொள்ளும்
ஆட்டிடையனின் பரிதாபமான நிலையை
அடைந்துவிட்டேனே!

இங்ஙனமாக என் உடல்
பக்தியை நாடுகின்றது! ஆனால் உள்ளமோ
உலகச் சேற்றில் உளலுகின்றது.

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா!

92

தெய்வத்தின் கோயில் இருக்கின்ற
அதே பூமியின்மேல்தான் சாதிவிலக்கம்
செய்யப்பட்டவனின் குடிசையும் நிற்கின்றது.

உயர்ந்த சடங்குகளுக்கும்,
தாழ்ந்த இழிபொருளைக் கழுவுவதற்கும்
பயன்படுத்துவது ஒரு தண்ணீரே.

தன்னைத்தான் உணர்ந்து பார்க்கும்
தன்மை உள்ள ஒருவனுக்கு
எல்லாச் சாதிகளும் ஒன்றே.

உயிர்கள் மோட்சமடைவதற்காக

பருக்கியபலி By Siddhanta Gangotri Gyaan Kosha

ஒரே முடிவுக்குத்தான்

இட்டுச் செல்கின்றன.

உன்னை (இறைவனை) எவன் ஆழ்ந்து உணர்கின்றானோ,
அவனே உன்னை ஒன்றாகக் காண்கின்றான்.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

93

பலி இடப் போகும் ஆடு

பலிபீடத்தில் உள்ள பச்சிலையைத் தின்று
நிலைபெறாத மகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

அங்ஙனமே மக்களும் வரப்போகும்
மரணத்தைக் கருதாமல் சிற்றின்பத்தை
நாடி மகிழ்கின்றார்கள்.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

94

ஓ அன்புமிகுந்த ஆடே !

இறைவனை நோக்கிக் கத்து ; உன்னுடைய
நிலைமையை அவரிடம் எடுத்துக் கூறு.

உன்னைக் கொன்று, இரத்த அபிஷேகம் செய்து,
இறைவனைப் புகழ்ந்து, தங்கள் உரிமையைப் பெற,
இவ்வாறு அக்கொலையாளிகள் கொலை செய்கிறார்கள்.

வேதங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் ஒதுகின்ற அவர்களிடம்
இக்கொடுமையை எடுத்துச் சொல்.

கூடல சங்கம தேவர் கண்டிப்பாக அவர்களைப்
பழிக்கு பழி வாங்குவார்.

53

அன்பில்லா மதம் ஒரு மதமா ?
 அனைவருக்கும் தந்தை ஆண்டவன் ;
 அனைவரிடம் அன்பு காட்டும் அவர்களிடமே,
 அவ்வாண்டவனும் அருள் காட்டுவான்.
 எம்மதமும் அன்பை அடிப்படையாக
 வைத்தே எழுப்பப்பட வேண்டும்.
 அம்மதத்தையே ஆண்டவன் ஒத்துக்கொள்வான்.
 பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

96

கீழே குறிப்பிட்ட கட்டளைகளை உங்கள் உள்ளத்தில்
 பதித்துக் கொள்ளுங்கள்.
 திருடற்கு ; கொல்லற்கு ;
 உங்கள் நா் பொய் சொல்லற்கு ;
 உங்கள் நெற்றி கோபத்தைக் காட்டற்கு ;
 பொறுமை கடலினும் பெரிது ;
 நீ பிறருக்காக துன்பம் அடை ;
 தற்புகழ் வேண்டாம் ;
 இங்ஙனமாக உன் உள்ளத்தாலும் உடலாலும்
 உலகிற்கு, உண்மைக்கு ஒரு
 எடுத்துக்காட்டாக விளங்கு.
 இவற்றைக் கடைப்பிடித்தால்
 நீ கூடல சங்கம தேவரின்
 அருளைப் பெறுவது நிச்சயம்.

97

பெருந்தாக்குதல்கள் உன்னைநோக்கி வருங்காலத்தில்
 அவற்றை உம்முடைய கைகளில்
 பொறுமையாக ஏற்றுக்கொள்.
 பழிச் சொற்கள் வரும்பொழுது கலங்காமல் நில் ;
 முன்பிறப்பில் செய்தவை எதுவாக இருந்தாலும் சரி ;
 இப்பிறப்பில் நல்லவற்றைச் செய்து இன்பம் பெறு ;

உண்மை வழிபாட்டால் என்றும் நீ
நன்மை பெறுவது நிச்சயம்.

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா !

98

என்னைவிடத் தாழ்ந்த ஒன்றும் இவ்வுலகில் இல்லை;
சிவபக்தனைவிட உயர்ந்த ஒன்றும்
என் கண்களில் தோன்றவில்லை;

தங்கள் திருவடியாலும் என்னுடைய உள்ள உறுதியாலும்
இக்கருத்தைப் பற்றி நான் என்றும் நிற்பேன்.

இவ்வுண்மைகளே என்வாழ்வை என்றும் வளப்படுத்தும்.

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா !

99

என்னைக் கண்டித்துத் திருத்துகிறவர்கள், என்னுடைய
பாதுகாவலர்களாக இருக்கட்டும்;

என்னை இகழ்கிறவர்கள், என்னுடைய
சுற்றத்தார்களாக இருக்கட்டும்;

என்னைச் சுடுசொல் சொல்லுகிறவர்கள், என்
பெற்றோர்களாக இருக்கட்டும்;

என்னை மரியாதைஇன்றி நடத்துகின்றவர்கள்,
என்னுடைய தலைவர்களாக இருக்கட்டும்;

என்னைக் கேலிசெய்கிறவர்களும், எதிராக நின்று
ஏளனம் செய்கிறவர்களும், என்னுடைய
உடன்பிறந்தார்களாக இருக்கட்டும்;

ஆனால்

என்னைப் பொய்யான புகழுரைகளால் போற்றி
முகஸ்துதி செய்கின்றவர்கள், என்னைத் தங்கத்தால்
செய்த கழுமரத்தில் கொண்டு
ஏற்றுபவர்களாக இருக்கட்டும்.

பெருந்தகாய்! கூடல சங்கம தேவா !

55

என்றும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுக்கின்றவர்கள்,
 அச்சத்தாலும், அன்பாலும் என்றும்
 மனம் மாறுதவர்கள், கடுமையான நல்லறம்
 பூண்டவர்கள், நடுநிலைமை, உண்மை என்றவற்றால்
 மற்றவர்களுக்கு இடித்துச் சொல்லுகின்றவர்கள்,
 இவர்களே சரணர்கள் ஆவார்கள்.

இவ்வாயுதங்களை அணிந்து உலகப் போராட்டத்தில்
 இறங்குகின்றவர்கள் சரணர்கள் ;

இவ்வாறாக நடந்து, ஆண்டவன் அருள் ஒளியை
 நன்கொடையாகப் பெறுகின்றார்கள் அவர்கள்.

பின்னர் தங்கள் வாழ்வை மற்றவர்கள்
 பிடித்துச் செல்லும் ஒளிப்பாதையாகவும்
 விடுத்துச் செல்லுகின்றார்கள்.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

101

இறைவா ! “ இந்த உடல் துன்பங்களைத் துடையுங்கள் ”
 என்று உங்களை ஒருபொழுதும் நான் வேண்டேன் ;
 என்னுடைய அன்றாட உணவுக்காக உன்னை
 ஒருபொழுதும் கெஞ்சேன்.

“ மனிதன் என்ன நினைக்கிறானோ,
 அந்நினைப்பின்படியே ஆகின்றான்.”

வாழ்வில் மனமகிழ்ச்சியும், தாழ்வில்
 மனத்தாழ்ச்சியும் அடையேன் ;
 எனக்காக எதுவேண்டியும் மனிதர்களிடம் செல்லேன் ;
 உங்களுக்குச் சுமையாகவும் ஒருபொழுதும் ஆகேன்.
 என்னுடைய இறைவா ! கூடல சங்கம தேவா !

இறைவா ! தாங்களும் தங்களின் அடியவர்களும்
கீழ்க் குறிப்பிட்டவற்றுக்குச் சான்றாக இருக்க,
நான் இந்த உறுதியை அளிக்கிறேன்.

பொன் சரடாக இருந்தாலும் சரி அல்லது
ஒரு கோவணத் துணியாக இருந்தாலும் சரி
நாளைக்கு வேண்டும் என்றோ,
நாளை மறுநாளைக்குப் பயன்படும் என்றோ
நான் அவற்றை வைத்துக் கொள்வதில்லை.

நான் வைத்திருப்பன அனைத்தும் சரணர்களுக்கே
இறைவா ! கூடல சங்கம தேவா !

103

குரு வழிபாட்டுக்காகவே நான் நிலத்தை உழுகிறேன் ;
பயிரும் செய்கிறேன்.

இலிங்க வழிபாடு செய்வதற்காகவே நான் ஒரு
வியாபாரம் செய்கின்றேன்.

சங்கமர்களுக்காகவே நான் மற்றவர்களிடம்
தொழில் செய்து, கூலியும் பெறுகின்றேன்.

நான் எத்தகைய வேலையை மேற்கொண்டாலும்,
அதற்குரிய உண்மையான வெகுமதி
உன்னிடமிருந்து காத்துக்கொண்டேயிருக்கிறது.

உன்னிடமிருந்து நான் பெறுகிற வெகுமதிகள்
அனைத்தையும் உன்னுடைய சேவைக்கே
நான் அர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

என்னுடைய இவ்விரதங்களுக்கெல்லாம் நீயே சாட்சி;
செல்வம் எல்லாம் உன்னுடையதே ; அதை
உன்னுடைய சேவைக்கே அர்ப்பணிக்கின்றேன்.

என் இறைவா ! கூடல சங்கம தேவா !

என்னை முகஸ்துதி செய்து, என்னைக் கொண்டு
தங்கக் கழுமரதில் ஏற்றிவிட்டார்கள் ;
என்னைப் போற்றிப் புகழ்ந்து என் உடலை
இரண்டாகப் பிளந்து விட்டார்கள் ;
நீ புகழ்ந்தாலும் அதுவும் என் உடலில்
‘சுருக்கென்று’ தைக்கின்றது ;
பிரபுவே ! என்னால் பொறுக்க முடியாத அளவு நான்
போற்றிப் புகழப்பட்டு விட்டேன்.
நீ என்பக்கம் இருப்பதனால், என்னைப் பிறர்
புகழுரைகளினின்றும் கண்டிப்பாகக் காப்பாற்றுவாயாக.
பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

105

பிரம்ம பதமும் வேண்டேன் ;
விட்டுணு பதமும் வேண்டேன் ;
உருத்திர பதமும் அன்னதே.
இத்தகைய சிறப்புக்களை எல்லாம் நான் விரும்புவதில்லை.
ஆயினும் என்னுடைய வாழ்வின் நிலையான
குறிக்கோள் இதுதான் :
“உன்னுடைய அருள், என் வாழ்க்கையை
முழுமையுடையதாக ஆக்கவேண்டும் ;
உன்னுடைய உயர்ந்த தொண்டர்களின் தூயபாதங்கள்
என்றும் என்னுள்ளத்தில் நிலைத்து,
ஆசியருளும்படி நீ அருள வேண்டும் ”
பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

பிரபுவே ! பக்தியில் நான் மிக ஏழையாக இருந்தேன்.

ஆகவே அதைப் பிச்சை எடுக்க

வீடுவீடாகச் சென்றேன் !

நான் காக்கையா வீட்டிற்குக் சென்று பிச்சை கேட்டேன் ;

சென்னையா வீட்டிலும் அதையே கேட்டேன் ;

தாசையா வீட்டிற்கும் சென்று

திருவோட்டை நீட்டினேன் ;

அம்மகரிஷிகள் அனைவரும் பிச்சை போட்டார்கள் ;

என் திருவோடும் நிரம்பியது,

எனது ஆன்மப்பசியும் அடங்கிற்று.

பெருந்தகாய் ! கூடல சங்கம தேவா !

“ஏ பசவண்ண ! இவண் வருக ! இவ்வினாவிற்கு

விடை தருக !”

என நானே என் உள்ளத்தினிடம் சொன்னேன்.

அவ்வினாவாவது “உண்மை பக்தர்கள் இன்னும் யாராவது

இப்பூலோகத்தில் இருக்கின்றார்களா ?” என்பதே.

“இல்லை ; இல்லை ; ஒருவரும் இல்லை.

நான்தான் அந்த உண்மை பக்தர்கள்

வரிசையில் வைத்துக் கருதப் படுகின்றவனாக

இன்னும் பூலோகத்தில் இருக்கிறேன்.

மற்றவர்கள் எல்லாம் சங்கமர்களாகவும்,

இலிங்கமாகவும் கருதக்கூடிய

ஒரே நிலைக்கு மாறிவிட்டார்கள் ;

அல்லது கூடல சங்கம தேவரோடு

இரண்டறக்கலந்து விட்டார்கள் ;

என என் உள்ளம் மறுமொழி பகர்ந்தது.

108

‘பக்தி’ என்னும் மண்ணிலிருந்து

“குரு” என்னும் விதை முளைக்கின்றது.

பின்னர் அம்முளையிலிருந்து

“இலிங்கம்” என்ற தளிர்கள் தோன்றுகின்றன.

பின்னர் அத்தளிர்களே ‘கிளையாக’ நீழுகின்றன.

அக்கிளைகளினின்றும்

“எண்ணங்கள்” என்ற மலர்கள் பூக்கின்றன.

அம்மலர்களே பின்னர்

“செயல்கள்” என்ற காய்களாக மாறுகின்றன.

அக்காய்களே “உணர்ச்சி மிக்க பக்தி” என்ற

பழங்களாக மீண்டும் பழுக்கின்றன.

அப்பழங்களே பின்னர் கனிந்து தரையில் விழுகின்றன.

என்ன ஆச்சரியம் பாருங்கள் !

அப்பழங்களிலிருந்து சிதறின விதைகளே

ஈசன் அடியார்கள் !

ஆண்டவன் அவர்களை “என் பக்தர்களே

இவண் வாருங்கள்” எனக் கூவி

அழைத்துக் கொண்டான்.

பெருந்தகாய் ! கூடல் சங்கம தேவா !

JAGGURU VIDHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANANANDA
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 3035

Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha
Digitized by Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

